

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2019 m. rugsėjis Nr. 9 (121)

Fortūna nususuko

Į olimpines žaidynes
Lietuvos vyrų krepšinio
rinktinė brausis kitu keliu

WWW.LTOK.LT

**EURO
JACKPOT**

**Laimėk iki
90 milijonų eurų**

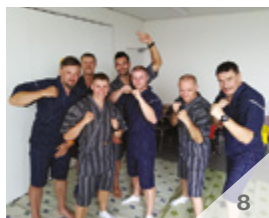
www.perlas.lt

TURINYS

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 9 (121), 2019 m.

5

SKAITYTOJAMS

L TOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

TARYBA

LIETUVA DALYVAUS TOKIJO ŽAIDYNĖSE

8

ŽVILGSNIS

TOKIJUJE LAUKIA NE TIK VARŽOVAI

12

IRKLAVIMAS

SU KELIALAPIAIS, BET BE MEDALIŲ

15

OLIMPINĖS IDĖJOS

NAUJĄJĮ SEZONĄ – NAUJOVIŠKI VIRSMAI

18

MOKYKLŲ ŽAIDYNĖS

PREZIDENTAS APDOVANOJO MOKSLEIVIUS

19

PASAULIO ČEMPIONATAS

SUDUŽUSIOS LIETUVIŲ VILTYS KINIJOJE

22

ATRANKA

ŠANSĄ GAUDYS OLIMPINIAIS METAIS

24

AKTUALIJA

IR GARSIAUSI ATLETAI – ŽMONĖS

27

PAMĄSTYMAI

„KAMUOLINIŲ“ SPORTO PASAULIO UŽKULISIAI

28

KARJERA

NUO OLIMPIEČIŲ – IKI VIRŠININKŲ

30

KRONIKA

L TOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

32

FESTIVALIS

SKATINO DISKUSIJŲ KULTŪRĄ

33

„EGLĖS“ SANATORIJA

GYDYMO PASLAPTYS GAMTOS APSUPTYJE

34

ATMINIMAS

IŠKELIAVO JULIUS VYTAUTAS BRIEDIS

VIRŠELYJE

Pasaulio vyrų krepšinio čempionatas: Lietuva – Australija

„Scanpix“ nuotr.

REDAKTORIUS

Bronius Čekanauskas

AUTORIAI

Marytė Marcinkevičiūtė

Vaidas Čeponis

Inga Jarmalaitė

Marius Grinbergas

Algis Balsys

Lina Daugėlaitė

Lina Vaisetaitė

Dainius Genys

FOTOGRAFAI

Alfredas Pliadis

Elvis Žaldaris

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius

panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

SPAUSDINA

„Lietuvos ryto“ spaustuvė

TIRAŽAS

4000 egz.

ISSN 1648-6331

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

Būsto draudimas dabar kainuoja centus

Vos 30 ct per dieną —
tiek vidutiniškai moka mūsų klientai
už savo turto draudimą.

Tik dabar kartu su savo draudimu pasirinkite vieną iš dovanų:

Pagalbos namuose
draudimą

Atostogų kelionės nutraukimo
ar atšaukimo išlaidų draudimą

Paminklų
draudimą

Užėikite į artimiausią ERGO aptarnavimo skyrių ir sužinokite, kiek būsto draudimas kainuos jums. Arba susisiekite www.ergo.lt ar tel. 1887.

ERGO

OFICIALUS RĖMĖJAS

Pasiūlymas galioja fiziniams ERGO Insurance SE Lietuvos filialo klientams 2019 09 09 – 2020 01 31, sudariusiems metinę pastatų, namų turto draudimo sutartį pagal akcijos sąlygas ir sumokėjusiems draudimo įmoką arba jos dalį. Reklamoje pateikta 30 ct/dienai įmoka už nuolat gyvenamųjų pastatų ir namų turto (be mobiliųjų telefonų) draudimą 2018 metais. Pasiūlymo sąlygos taikomos nuolat gyvenantiems namams ir butams, vienerių metų sutarčiai. Metinę įmoką galima skaidyti į kelis mokėjimus arba mokėti kas mėnesį per e-sąskaitą be pabrangimo. Daugiau apie akcijos taisykles — www.ergo.lt ir tel. 1887.

APIE TOKIJĄ IR LIETUVIŲ PASIRENGIMĄ

KETVERIŲ METŲ OLIMPINĮ CIKLĄ KITĄ VASARĄ UŽBAIGS TOKIJO OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS. TARP 206 VALSTYBIŲ, PAKVIESTŲ Į OLIMPINĘ PUOTĄ, BUS IR LIETUVA. TAI RUGSĖJO PRADŽIOJE OFICIALIAI PATVIRTINO LŲOK OLIMPINIŲ KLAUSIMŲ TARYBA. NORS IKI SVARBIAUSIŲ PASAULYJE VARŽYBŲ LIKO DEŠIMT MĖNESIŲ, TOKIJAS – PAGRINDINĖ TEMA LIETUVOS TAUTINIAME OLIMPINIAME KOMITETE.

Apie Tokijo arenas, lietuvių pasirengimą žaidynėms, diegiamą veidų atpažinimo sistemą – pokalbis su LŲOK prezidente, Tarptautinio olimpinio komiteto nare, olimpine čempione Daina Gudzinevičiūte.

Kad Lietuva dalyvaus olimpinėse žaidynėse, paaiškėjo tik rugsėjo mėnesį. Ar galėjo būti kitaip?

Dalyvavimą olimpinėse žaidynėse patvirtinti galėjome tik po to, kai sulaukėme oficialaus Tarptautinio olimpinio komiteto kvietimo. Gavę jį sušaukėme LŲOK olimpinį klausimų tarybą, kurią sudaro Lietuvos olimpinio sporto šakų federacijų atstovai ir LŲOK vykdomojo komiteto nariai. Visi balsavo už Lietuvos dalyvavimą Tokijoje olimpinėse žaidynėse. Nors posėdis tebuvo formalumas, bet džiugus.

Teisę varžytis Tokijuje kol kas turi 17 Lietuvos sportininkų. Prieš Rio de Žaneiro olimpinės žaidynes tokiu metu kelialapių buvo dvigubai daugiau. Šis faktas neramina?

Kalbant atvirai, netikiu, kad „LTeam“, Lietuvos olimpinė komanda, Tokijuje bus tokia gausi kaip prieš ketverius metus Rio de Žaneire. Laiko ir progų olimpiniam kelialapiams iškovoti dar turime, bet sunki pradžia tiksliai iliustruoja esamą situaciją. Ar jaučiu nerimą? Taip. Kelerius metus trukusi nežinomybė dėl centralizuoto sportininkų ruošimo ir medicininio aptarnavimo savo padarė.

Ar jau keliate tikslus, kad ir neoficialius, sportininkams, kurie važiuos į Tokiją?

Suformavus olimpinę rinktinę, tikslus jai ir kiekvienam sportininkui atskirai kelia federacijos bei LŲOK ekspertų komisija. Esu realistė, potencialių Lietuvos olimpiečių gretose matau ne vieną dėl medalių kovoti galintį sportininką ar sportininkę. Tačiau reikia pripažinti, kad esant dabartinei situ-

Alfredo Piazzi'o nuotr.

acijai Lietuvai jų iškovoti vis sunkiau.

Kokie didžiausi iššūkiai laukia į Tokiją nuvykusių sportininkų?

Tuo metu, kai vyks žaidynės, Tokijuje bus karščiausios ir tvankiausios dienos metuose. Karštis ir tvankuma – vieni didžiausių laukiančių iššūkių. Taip pat – ilgas skrydis, laiko juostų skirtumas, aklimatizacija, maistas. Niekas neįprasto tikriems profesionalams (šypsosi).

Tokie išbandymai atletams nebus netikėti. Per trejus metus apie 40 jų viešėjo Hiracukoje, kur gyvena, treniravosi, varžėsi, maitinosi ir aklimatizavosi sąlygomis, artimiausiomis Tokijo žaidynėms.

Kaip atrodo Tokijo sporto bazės? Ar neprireiks šeiminkams paskutinės nakties darbų?

Dauguma sporto bazių jau paruoštos naudojimui. Tęsiasi priešolimpinės varžybos, medalius jose iškovojo treko dviratininkė Simona Krupeckaitė, baidarininkas Artūras Seja. Sporto bazes taip pat išbandė penkiakovininkai bei irklotojai. Kolegos iš LŲOK, viešėję Tokijuje, informavo, kad iš išorės visos bazės atrodo paruoštos, įrengimo darbai nebaigti tik olimpiniam baseinui.

Olimpinės žaidynės nebeįsivaizduojamos be olimpinio kaimelio. Ką originalaus pasiūlys Tokijas?

Tokijo žaidynių olimpinį kaimelį iš trijų pusių supa vanduo. Pasak organizatorių, dėl šios priežasties jis ypač saugus. Dėl saugumo įkurta net speciali olimpinį žaidynių žvalgybos tarnyba. Kambariuose sportininkai gyvens po vieną ar du. Įdomu, kad ekologiškas sportininkų lovų rėmas pagamintas iš labai kieto popieriaus.

Kalbama, jog įprastas popierines akreditacijas Tokijuje pakeis veido atpažinimo sistema. Kas dar Tokijuje bus „iš ateities“?

Kiek žinau, bus išduodamos ir įprastos akreditacijos, tačiau jos veiks drauge su veido atpažinimo sistema. Visa tai – dėl saugumo, kad su viena akreditacija į sporto bazes ar olimpinį kaimelį nepatektų nepageidaujami asmenys.

Japonija garsėja kaip technologijų šalis. Tą pajus kiekvienas atletas ar žaidynių žiūrovas. Jus pasitiks, su jais bendraus robotai-talismanai Miraitowa ir Someity. Kiek man žinoma, be jų, olimpinėse žaidynėse „dirbs“ ir konkrečias užduotis atliks dar mažiausiai trijų tipų robotai.

◀ D.Gudzinevičiūtės rankose – TOK kvietimas į Tokijo olimpinės žaidynes

”
ESU REALISTĖ, POTENCIALIŲ LIETUVOS OLIMPIEČIŲ GRETOSE MATAU NE VIENĄ DĖL MEDALIŲ KOVOTI GALINTĮ SPORTININKĄ AR SPORTININKĘ.

LIETUVA DALYVAUS TOKIJO ŽAIDYNĖSE

RUGSĖJO 10 D. VILNIUJE SUSIRINKUSI LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO OLIMPINIŲ KLAUSIMŲ TARYBA VIENINGAI NUSPRENDĖ: LIETUVA DALYVAUS TOKIJO OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE 2020-ŪJŲ VASARĄ.

ALGIS BALSYS

Alfredo Pliadžio nuotr.

Posėdyje dalyvavo 35 iš 47 tarybos narių – olimpinių Lietuvos sporto šakų federacijų vadovai ir įgaliojami atstovai bei LTOK vykdomojo komiteto nariai. Visi jie balsuodami pakėlė rankas už Lietuvos dalyvavimą Tokijo žaidynėse.

Rašinio pavadinimas ir toks balsavimas kai kam gali sukelti šypsena – negi galėjome atsisakyti? Vis dėlto tokia procedūra yra būtina visiems nacionaliniams olimpinėms komitetams.

Kai LTOK pasiekė oficialus Tarptautinio olimpinio komiteto prezidento Thomo Bacho kvietimas dalyvauti Tokijo žaidynėse, reikėjo jį atsakyti ir patvirtinti dalyvavimą.

„Nors posėdis tebuvo formalumas, bet džiugus. Patvirtinome dalyvavimą olimpinėse žaidynėse, su olimpinių sporto šakų federacijomis pasidalijome informacija apie miesto šeiminingo pasirėngimą žaidynėms, išgirdome federacijų vadovų mintis apie sportininkų kelią į svarbiausią kitų metų sporto renginį“, – sakė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Neseniai Japonijos sostinėje viešėjęs LTOK olimpinio sporto direktorius, Lietuvos misijos vadovas Einius Petkus papasakojo, ką matė ir girdėjo būsimųjų žaidynių mieste. Informavo apie sporto

bazes, olimpinį kaimelį, transportą, maitinimą, klimato, aklimatizacijos sąlygas. Olimpiniis kaimelis apsuptas vandenyno, todėl, anot šeiminingų, bus kaip niekada saugus. Lietuvos delegacija jau dabar žino, kuriame name gyvena. Anksčiau gyvenamąją vietą saugumo sumetimais delegacijos sužinodavo tik atvykusios į žaidynes.

Šiomet Tokijo sporto bazėse jau vyko buriavimo, baidarių ir kanojų irklavimo, dviračių treko, irklavimo, penkiakovės varžybos. Pasak E.Petkaus, Lietuvos sporto federacijų vadovai, treneriai jau dabar turi apsispręsti, kada jų sportininkai vyks į olimpines žaidynes, ar rengs aklimatizacijos stovyklas ir kur.

Aklimatizacijos stovyklas sėkmingai galima rengti per 70–80 min. nuvažiuojamu atstumu nuo Tokijo nutolusiame Hiracukos mieste, su kuriuo LTOK yra pasirašęs bendradarbiavimo sutartį. Hiracukoje yra baseinas, stadionas, trekas, žaidimų ir treniruoklių salės. Gimnastus, dziudo ir kitų dvikovos sporto šakų atstovus gali priimti Tokajo universitetas, irkluotojai galės treniruotis Sagamio ežere.

Apie jau iškovotus olimpinius kelialapius bei dar laukiančias svarbias varžybas, kitus rūpesčius kalbėjo šalies sporto federacijų vadovai. Lietuvos ir-

Iš kairės: LTOK viceprezidentė L.Vanagienė, generalinis sekretorius V.Paketūras, prezidentė D.Gudžinevičiūtė ir viceprezidentas R.Bakutis

Balsuojama už Lietuvos dalyvavimą Tokijo žaidynėse

Eriiaus Petkaus nuotr.

Baigiamas įrengti Tokijo olimpinis stadionas

klavimo federacijos prezidentas Dainius Pavilionis priminė, kad neseniai Lince pasibaigusiame pasaulio čempionate arti bronzos medalio buvo vienietininkas Mindaugas Griškonis, užėmęs ketvirtą vietą. Jam, pasak D.Pavilionio, sėkmingai talkino rugsėjo 15 d. 88-ąjį gimtadienį atšventęs profesorius Juozas Skernevičius. Daugiau Lietuvos valčių A finaluose nematėme. Vis dėlto Mildos Valčiukaitės ir levos Adomavičiūtės bei Sauliaus Ritterio ir Dovydo Nemeravičiaus dvivietės iškovojų kelialapius į Tokijo olimpinės žaidynės. Tikimasi, kad olimpinis kelialapius pelnys vyrų porinės keturvietės bei pavienės dvivietės įgulos.

Plaukimo federacijos prezidentas Emilis Vaitkaitis kalbėjo futbolo terminais, mat tą vakarą žaidė Lietuvos ir Portugalijos rinktinės. Taigi, E.Vaitkaičio tvirtinimu, plaukikai, tiksliau, Danas Rapšys, šiemet turėjo gerų progų įmušti įvarčių, iškovoti medalių pasaulio čempionate, bet jų neišnaudojo. Dabar kelialapius į Tokiją turi D.Rapšys ir Andrius Šidlauskas bei estafetės kvartetas, kuriame greičiausiai plauks ir abu paminėti sportininkai. Netoli A normatyvų yra Giedrius Titenis bei Kotryna Teterevko. B normatyvus turi penki mūsų plaukikai, bet su jais patekti į žaidynes praktiškai neįmanoma.

„Potencialo yra, reikia išnaudoti progas“, – sakė E.Vaitkaitis.

Buriuotojų sąjungos prezidentas Naglis Nasvytis pasidžiaugė Viktorijos Andruytės iškovotu kelialapiu ir sakė tikintis, kad dar rugsėjo mėnesį prie jos prisijungs Juozas Bernotas.

Baidarių ir kanojų irklavimo federacijos prezidentas Aleksandras Alekrinskis pasiguodė, kad atranka labai sunki. Šiemet jos nepavyko įveikti nė vienam Lietuvos sportininkui. Vis dėlto tikimasi, kad pavasarį sėkmė nusišypsos ir mūsų baidarininkams bei kanojininkams.

Šiuolaikinės penkiakovės federacijos generalinis sekretorius Viačeslavas Kalininas pasidžiaugė, kad jų sportininkai jau turi tris olimpinis kelialapius iš keturių galimų. Juos iškovojų Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė, Justinas Kinderis ir Gintarė Venčkauskaitė-Juškienė.

„Tikimės paimti ir tą ketvirtą. Turim jauną sportininką Dovydą Vaivadą. Deja, žaidynėse vienai šaliai gali atstovauti tik keturi penkiakovininkai – dvi moterys ir du vyrai“, – sakė V.Kalininas. Jis priminė, su kokiais sunkumais susiduria federacija, panaikinus Olimpinių sporto centrą: „Problemos su medikais, nebelieka lėšų jaunimui net į varžybas nuvykti.“

D.Gudzinevičiūtė sakė, kad gali bent tiek nudžiuginti, jog baigiamos rengti bendradarbiavimo sutartys su medicinos centrais. Jau dabar olimpinės rinktinės kandidatai gali naudotis „Affidea“ diagnostikos centrų paslaugomis.

Beisbolo asociacijos prezidentas Virmidas Neveauskas apgailestavo, kad jų olimpinės viltys jau nusikėlė į vėlesnes žaidynes. Jis pasiguodė, kad sunku plėtoti sportą neturint nei stadiono, nei lėšų, nelengva sukviesti į rinktinę užsienyje gyvenančių sportininkų.

ŽAIDYNĖS

FAKTAI

Tokijo olimpinės žaidynės vyks 2020 m. liepos 24 – rugpjūčio 9 d. 33 sporto šakų atstovai, 11 090 sportininkų kovos dėl 339 medalių komplektų. Žaidynėse bus penkios naujos sporto šakos: beisbolas/softbolas (mažasis beisbolas), karatė, riedlenčių, laipiojimo ir banglenčių sportas.

TOKIJUJE LAUKIA NE TIK VARŽOVAI

„KARŠTIS“, – PAPRAŠYTI ĮVARDYTI, KOKS DIDŽIAUSIAS IŠŠŪKIS, BE VARŽYBŲ, LAUKIA 2020 M. TOKIJO OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE, SUTARTINAI SAKO LIETUVOS OLIMPINĖS RINKTINĖS GYDYTOJAS DALIUS BARKAUSKAS, TREKO DVIRATININKŲ TRENERIS DMITRIJUS LEOPOLDAS IR BURIUOTOJA VIKTORIJA ANDRULYTĖ. BET IŠ VIEŠNAGIŲ JAPONIJOJE JIE PARSIVEŽĖ IR GERŲ ĮSPŪDŽIŲ.

MARIUS GRINBERGAS

LTOK nuotr.

Lietuviai tradiciškai buvo pakviesti į Japonijos futbolo čempionato rungtynes. Stovi (iš kairės): O.Baleišytė, V.Šumskytė, D.Leopoldas, S.Krupeckaitė, T.Linksmuolis, K.Steponavičius, S.Jonauskas, M.Marozaitė, V.Lendelis. Priklaupę: D.Barkauskas, M.Marcinkevičius, E.Petkus

Tokijo olimpinės žaidynės vyks 2020 m. liepos 24 – rugpjūčio 9 d. „Oro sąlygos ten tuo metu tokios, kad japonai iš Tokijo bėga, o mes čia atvažiuosime sportuoti. Temperatūra svyruoja tarp 30 ir 40 laipsnių karščio. Oro drėgnumas – didesnis nei 85 proc. Tokiomis oro sąlygomis ne tik sportuoti, bet ir judėti nerekomenduojama. Tai bus didelė problema“, – susirūpinęs D.Barkauskas.

Prie karščio taikysis ir olimpinė žaidynių organizatoriai – ištermės rungtininkių varžybos po atviru dangumi vyks anksti ryte arba vėlyvą vakarą.

Ilgametis Lietuvos olimpinės rinktinės gydytojas Tokijuje lankėsi rugpjūtį kartu su LTOK olimpinio sporto direktoriumi, misijos vadovu Einiumi Petkumi, jo pavaduotoju Kaziu Steponavičiumi ir Lietuvos olimpinio fondo direktoriumi Mantu Marcinkevičiumi. Jie dalyvavo misijų vadovams skirtame seminare.

Tuo metu Lietuvos olimpiečių baze tapusiam Hiracukos mieste, su kuriuo LTOK yra pasirašęs bendradarbiavimo sutartį, stovyklavo mūsų šalies treko dviratininkų rinktinė, o buruiotoja V.Andrulytė išmėgino jėgas olimpinėje akvatorijoje vykusiame tarptautinėse varžybose.

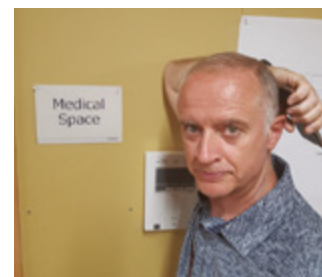
SUNKI AKLIMATIZACIJA

Treko dviratininkai Simona Krupeckaitė, Miglė Marozaitė, Olivija Baleišytė, Viktorija Šumskytė, Vasilijus Lendelis ir Svajūnas Jonauskas kartu su treneriu D.Leopoldu pratybas atvirame neolimpinė matmenų 400 m ilgio Hiracukos treke dažniausiai pradėdavo septintą valandą ryto. Bet net ir tokiu ankstyvu metu netrukdavo pajusti karščio atakas.

„Gerai, kad treke yra patalpos, kuriose treniruotės metu sportininkai galėdavo atsigaivinti. Visą laiką išbūti lauke intensyviai treniruojantis būtų labai sunku“, – pripažino su dviratininkais nemažai laiko praleidęs D.Barkauskas. Sportininkus lydėjo ir kineziterapeutas Tomas Linksmuolis.

Trekininkų rinktinė pasinaudojo proga pasitikrinti, kiek laiko trunka aklimatizacija po varginančios kelionės ir šešių valandų laiko skirtumo bei adaptacija prie oro sąlygų.

„Po penktos ar šeštos dienos jėgos labai krito. Ir nebuvo momento, kai komanda stabilizavosi. Todėl dabar reikia apsispręsti, ar prieš olimpinės žaidynės čia atvykti daug anksčiau, ar atvirksčiai – tik prieš pat startą“, – sakė D.Leopoldas.

”
ORO SĄLYGOS TEN TUO METU TOKIOS, KAD JAPONAI IŠ TOKIJO BĖGA, O MES ČIA ATVAŽIUOSIME SPORTUOTI.

DALIUS BARKAUSKAS

„Sailing Energy“ nuotr.

V.Andrulytė priešolimpinėje regatoje

V.Andrulytę Enošimoje aplankė Lietuvos ambasadorius G.Varvuolis. Nuotraukoje – su Japonijos buriavimo federacijos prezidentu H.Kawano

Hiracukos treke lietuviai treniravosi net per lietu

Buriuotojos V.Andrulytės, šią vasarą Japonijoje dalyvavusios net trejose varžybose, teigimu, laiko skirtumo padarinių ji nebeįjunta ketvirtą viešnagės Japonijoje dieną. „Nuo ketvirtos dienos jau pradedi gyventi vietos laiku, tarsi persijungi, – sakė V.Andrulytė, kuriai prie varginančio karščio visiškai praprasti nepavyko. – Jei buriuodamas gauni didesnį krūvį, neturi kuo kvėpuoti. O juk esi ant vandens. Dviratininkams, bėgikams tikriausiai dar sunkiau.“

D.Barkausko teigimu, visiškai adaptuoti kūną esant tokiam karščiui neįmanoma. „Aišku, geriausiai aklimatizuosis tie, kurių varžybos vyks uždaroje arenose. Greičio, jėgos sporto šakų atstovai galės atvažiuoti likus dienai ar dviem iki starto. O maratonininkams, ėjikams gali tekti praleisti daugiau laiko pratinantis prie oro sąlygų“, – aiškino patyręs medikas.

Pasak D.Barkausko, universalių rekomendacijų, kaip susigyventi su karščiu ir drėgme, nėra, tad kiekvienas atsižvelgs į savo patirtį. Bus naudojamos ir papildomos priemonės, pavyzdžiui, ledinio vandens baseinėliai. V.Andrulytė su treneriu Linu Eidukevičiumi planuoja įsigyti specialią šaldomųjų liemenių.

Grėsmę kels ir dideli temperatūros skirtumai lauke ir patalpose. „Žengimas į gatvės karštį ir grįžimas į kondicionuojamą patalpą visada yra pavojingas – atsiranda peršalimo, viršutinių kvėpavimo takų uždegimo tikimybė“, – perspėjo Lietuvos rinktinės gydytojas.

Tuo tarpu panašaus pavojaus, kurį 2016 m. Rio de Žaneire kėlė Zikos virusu galintys uodai, Tokijuje nėra. „Šioje šalyje tokių pavojų nėra. Čia didesnę grėsmę kelia taifūnų, žemės drebėjimų tikimybė. Bet nuo to niekas neapdraustas“, – sakė medikas.

ORGANIZMUI NEDARYS ŠOKO

Lietuviams neįprasti ne tik drėgme persmelkti Japonijos karščiai, bet ir šios Azijos šalies virtuvė. Bet

dėl to būsimeji olimpiečiai ir jų pagalbininkai nesibaimina.

„Per mūsų stovyklą japonai stengėsi kuo dažniau, bent kartą per dieną, patiekti mums įprasto europietiško maisto. Nes maitintis vien japonų virtuvės patiekalais būtų sudėtinga. Aišku, jei važiuotum kaip turistas, būtų įdomu paragauti kuo daugiau – skonių ir patiekalų įvairovė čia milžiniška. Tačiau sportininkui, kuriam prieš varžybas organizmą svarbu suderinti gramų ir milimetrų tikslumu, tai būtų papildomas šokas“, – aiškino D.Leopoldas.

Jau ne pirmą kartą būsimoje žaidynių sostinėje ir Hiracukoje lankęsis LOF vadovas M.Marcinkevičius pastebėjo, kad japonai dažniausiai patiekia mėsos ir žuvies patiekalus su ryžiais, tačiau neprideda daržovių ar vaisių, nors jų čia netrūksta. O per viešnagę pas Hiracukos merą lietuviai net buvo pavaišinti prancūzo virtuvės šefo pagamintais lietuviškais šaltibarščiais ir didžkukuliais.

„Per olimpinės žaidynes dėl maisto neturėtų būti jokių problemų, nes olimpiniam kaimelyje, kaip įprasta, bus galima gauti viso pasaulio virtuvių patiekalų“, – neabejojo LOF direktorius.

„O man viskas tiko. Europietiško maisto neužsino-rėjau. Štai kai buvau Kinijoje, ten nei žinojau, ką valgčiau, nei buvo skanu. O čia viskas skanu“, – japonų virtuvę gyrė V.Andrulytė.

VARŽYSIS KEIRINO SOSTINĖJE

Ne pirmą kartą Japonijoje viešėjęs D.Leopoldas dar kartą įsitikino, kad dviračių trekas šioje šalyje yra mėgstamas. O olimpinė keirino rungtis, kurios Europos žaidynių auksą šiemet Minske nuskyne trenerio auklėtinė ir žmona S.Krupeckaitė, čia tiesiog dievinama.

„Japonijoje labai daug dviračių trekų. O ten, kur jų yra, būtinai suburta ir keirino komanda. Hiracukos trekas mums – neįprastas: betoninis, atviras, 400 m ilgio. Bet jame galėjome treniruotis net per smarkų lietu – danga tokia, kad nenuslysi. Treko pastate –

TESTAI

IRKLAVIMAS

Rugsėjį bandomojoje olimpinėje regatoje Tokijuje dalyvavo Lietuvos baidarių ir kanojų irkluočiai. Geriausiai sekėsi sidabrą iškovojusiam Artūriui Sejai. Jis 200 m distancijos finale nusileido tik vengriui Sandorui Totkai.

Vyrų dviviečių baidarių 1000 m distancijos finale septintą vietą užėmė Mindaugas Maldonis ir Andrejus Olijnikas, o analogiškoje distancijoje dvivietę kanoją irklavę Henrikas Žustautas ir Vadimas Korobovas liko aštunti. V.Korobovas vienviečių kanojų 1000 m trasoje laimėjo B finalą.

Japonai svingingai sutinka lietuvius

Ir V.Andrulytė, ir dviratininkės rado laiko susipažinti su japonų kultūra

sporto salė, poilsio kambariai, kuriuose galima pailsėti treniruočių metu. Viskas – aukščiausio lygio“, – gyrė treneris.

Dar didesnį įspūdį dviratininkams padarė apie 130 km nuo Tokijo esantis Idzu miestelis. Ten mūsų šalies sportininkai rugpjūčio pabaigoje dalyvavo dvi dienas trukusiose Japonijos taurės varžybose.

Būtent Idzu velodrome vyks olimpinės treko varžybos. Ši arena, pastatyta mažiau nei prieš dešimtmetį, yra pirmasis uždaras olimpiinių matmenų (250 m ilgio) trekas Japonijoje. Didžioji dauguma kitų – 333 m, 400 m ir 500 m ilgio ir yra skirti keirinui.

„Idzu mažesnis už Panevėžį, bet ten įsikūrusi pagrindinė Japonijos keirino mokykla. Miestelyje esančią kalvą nuo apačios iki viršaus juosia kelias. Ir prie jo stovi kokie šeši treukai. Visuose treniruojasi sportininkai. O pačiame viršuje, lyg meistriskumo viršūnėje, – olimpinis velodromas. Mūsų į jį neleidu, nes vyko renovacija. Bet esame ten varžęsi prieš penkerius metus. Šalimais specialiai treniruotėms neseniai pastatė dar vieną olimpiinių standartų treką. Jame ir vyko varžybos“, – įspūdziais dalijosi D.Leopoldas.

Japonijos taurės varžybų lietuviai nepaliko tuščiomis: S.Krupeckaitė vieną dieną pelnė sprinto rungties bronzą, kitą – sidabrą. Viena geriausių pasaulio keirino dviratininkių, pasak D.Leopoldo, Japonijoje puikiai žinoma. Beje, moterų keirinas šioje šalyje pradėtas plėtoti tik prieš kelerius metus. Anksčiau ši rungtis buvo skirta tik vyrams.

Valstybės valdomoje keirino lažybų sistemoje su-

kasi milijardai eurų, yra šimtai profesionalų, kurių geriausieji per metus praturtėja keliais milijonais eurų. „Net mūsų krepšininkai pavydėtų pamatę, kokiais automobiliais į varžybas atvažiuoja keirino meistrai“, – šypstelėjo D.Leopoldas.

GYVENS ATSKIRAI NUO KITŲ

Treko dviratininkai įsikurs Idzu, o ne pagrindiniame Tokijo olimpiniam kaimelyje. „Nors iki Tokijo – tik 130 km, bet autobusu reikia važiuoti kelias valandas. Per žaidynes specialūs autobusai vež į atidarymo ir uždarymo iškilmes. Bet tikro olimpinio gyvenimo nepamatysime. Kita vertus, esu ne kartą buvęs olimpinėse žaidynėse. Kai įėjai į kaimelį, atrodo, negali įkvėpti, nes aplinkui vien adrenalinas. Visi treniruojasi, visi kažką daro be sustojimo. Gal bus ir geriau, kad gyvensime tik tarp dviratininkų“, – svarstė D.Leopoldas.

Panaši dalia laukia ir buriotojų – jie taip pat turės atskirą kaimelį, o varžysis Enošimoje. Čia olimpinė regata vyko ir per 1964 m. Tokijo olimpinės žaidynės.

BURIUOTOJAI – SPECIALUS PRIETAISAS

V.Andrulytė neslepia – jei olimpiinių žaidynių metu pūs vidutinis vėjas, olimpinėje akvatorijoje lietuvė jausis kaip žuvis vandenyje. „Ten man tinka ir patinka“, – tvirtino buriotoja, jau pernai išbandžiusi olimpinis vandenis per ten vykusį Pasaulio taurės etapą. Tiesa, tada ji dar neturėjo olimpinio keliapičio. Jį iškovojosi šiemet liepą Japonijoje, Sakaiminate, vykusiame „Laser Radial“ jachtų klasės pasaulio čempionate.

Rugpjūtį priešolimpinėje regatoje Enošimoje V.Andrulytė užėmė dešimtą vietą. Galėjo pakilti aukš-

V.Andrulytė su treneriu L.Eidukevičiumi ir Hircukos atstovu T.Takanashi

Dviratininkai dažnai valgė vietinį maistą, bet Hiracukos meras lietuvius vaišino ir lietuviškais šaltibarščiais bei didžkukuliais

NAUJOVĖ

TRANSPORTAS

Liepos 18 d. „Toyota Motor Corporation“, pasaulinė olimpinė ir parolimpinių žaidynių partnerė, pranešė, kad siekdama paremti 2020 m. Tokijo olimpinės ir parolimpines žaidynes kuria naują – specialią transporto priemonę APM („Accessible People Mover“), skirtą naudoti žaidynių metu.

„Toyota“ yra pasiryžusi olimpinė žaidynių dienomis visiems žmonėms suteikti judėjimo laisvę arba, anot gamintojos, užtikrinti mobilumą visiems. APM yra puikus sprendimas siekiant šio tikslo. „Paskutinio kilometro“ transporto priemonė padės nuvežti kuo daugiau žmonių į įvairius renginius ir vietas. Ja galės naudotis žaidynėse dalyvaujantys sportininkai ir aptarnaujantis personalas, taip pat visi specialią poreikį turintys lankytojai, pavyzdžiui, senjorai, neįgalieji, nėsčios moterys ar šeimos su mažais vaikais.

Olimpinėms žaidynėms „Toyota“ pristatys apie 200 APM transporto priemonių, kuriomis lankytojai ir darbuotojai bus vežami į įvairius objektus, pavyzdžiui, į olimpinių kaimelių.

čia, bet medalių lenktynės, kuriose turėjo dalyvauti dešimt stipriausių buriuotojų, dėl netinkamo oro buvo atšauktos.

„Varžybos buvo labai naudingos, nes mums suteikė galimybę išbandyti įvairias distancijas. Labai skyrėsi ir gyiliai, ir srovės. Išties olimpinė akvatorija – labai nuspėjama – ten gali būti visko: ir silpno vėjo, ir labai stipraus. Jis pūtė ir nuo kranto, ir nuo vandenyno. Teko ir trijų metrų aukščio bangas pajusti“, – pasakojo V.Andrulytė.

Netrukus po priešolimpinės regatos Enošimoje vyko ir Pasaulio taurės etapas. Šįsyk V.Andrulytė užėmė 33 vietą. Dar syki surengti repeticiją olimpinėje akvatorijoje buriuotojos galės kitąmet birželį čia vyksiančiame Pasaulio taurės varžybų finale.

Sportininkės tikinimu, itin nuspėjamos Enošimos srovės. Bet jas perprasti V.Andrulytei ir L.Eidukevičiui nuo šiol bus daug lengviau – visame pasaulyje garsi lietuvių įmonė „Deeper“, sukūrusi sonarą žvejams, specialiai geriausiai Lietuvos buriuotojai pagamino prietaisą, leidžiantį matyti kompiuterio ekrane visas srovių kryptis.

Priešolimpinėje regatoje ir taip pat Japonijoje vykusiame Pasaulio taurės etape lietuvė varžėsi su nuomotu laivu – gabentis savo neapsimokėjo. Per olimpinės žaidynes visi buriuotojai gaus organizatorių skirtas jachtas. Jiems bus pagamintos ir vardinės burės. Tereikės atsivežti savo virvių įrangą.

JAPONIJOJE NE TIK SPORTAVO

Per regatą Enošimoje V.Andrulytė ir jos trenerį aplankė mūsų šalies ambasadorius Japonijoje Gedi-

minas Varvuolis ir Lietuvos sportininkams nuolat talkinantis Hiracukos savivaldybės atstovas Taiishi Takanashi, kuris kartu su L.Eidukevičiumi kateriu lydėjo buriuotoją lenktynėse.

„Vėjas buvo stiprokas, tai neblogai pasupo. Bet vėliau sakė, kad patiko“, – juokėsi V.Andrulytė.

Netoli nuo Enošimos esančioje Hiracukoje stovyklavę dviratininkai ne tik sportavo, bet ir dalyvavo įvairiuose vietos bendruomenės renginiuose – tai jau tapo tradicija, o pernai ir užpernai rudeni čia viešėjusius Lietuvos sportininkus pasitiko tūkstančiai miestėlėnų.

„Anksčiau mes čia viešėdavome ne vasaros atostogų metu. Todėl šįkart žmonių buvo mažiau, nereikėjo jausti kaip roko žvaigždėms. Bet vadinosios užklausinės veiklos ir dabar netrūko – vyko įvairūs susitikimai, pažintys su japonų kultūra, vietos moksleiviai mokė mūsų sportininkus lankstyti origamius“, – pasakojo M.Marcinkevičius.

Lietuvos dviratininkų delegacija jaunesiems Hiracukos dviračių sporto mėgėjams Hiracukos treke surengė treniruotę, o patys buvo pakviesti į futbolo rungtynes vietos stadione. Gali būti, kad dar šiemet arba kitų metų pavasarį Hiracukoje stovyklaus ir daugiau Lietuvos sportininkų – tai priklausys nuo norų ir finansinių galimybių.

Ar, kaip anksčiau planuota, sportininkai Hiracuką pasirinks kaip aklimatizacijos vietą prieš pat žaidynes ir čia atvyks anksčiau, dar nežinia. „Spręs pačios sporto šakų federacijos. Jos geriausiai žino, ko reikia sportininkams“, – sakė M.Marcinkevičius.

SU KELIALAPIAIS, BET BE MEDALIŲ

LIETUVOS IRKLAVIMO FEDERACIJOS PREZIDENTAS DAINIUS PAVILIONIS, VERTINDAMAS MŪSŲ SPORTININKŲ PASIRODYMĄ ŠIŲ METŲ PASAULIO IRKLAVIMO ČEMPIONATE, SAKO, KAD APIE TRENERIO GIOVANNI POSTIGLIONE'ĖS ATSISTATYDINIMĄ NĖRA JOKIOS KALBOS.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

LIF nuotr.

Lietuvos
irklavimo
rinktinė

Lietuvos irklautojai, pastaruosius šešerius metus iš pasaulio ir Europos čempionatų į namus vežę medalių, šiemet grįžo tuščiomis. Ir iš Europos pirmenybių Liucernoje (Šveicarija), ir iš pasaulio čempionato Lince (Austrija). Irklautojai medalius per pasaulio čempionatus pradėjo pelnyti nuo 2013-ųjų ir kasmet, išskyrus 2014-uosius, kai pabiro ketvirtosios vietos, iki pat šių metų džiugino svariomis pergalėmis.

Lince arti medalio buvo tik vienvietininkas Mindaugas Griškonis, kuris užėmė ketvirtą vietą. A finale, kuriame kovojama dėl medalių, daugiau Lietuvos valčių nematėme. Prastą nuotaiką praskaidrino trys įgulos – M.Griškonis, merginų Mildos Valčiukaitės ir levos Adomavičiūtės bei vaikinių Sauliaus Ritterio ir Dovydo Nemeravičiaus dvivietės, kurios iškovojė kelialapius į Tokijoo olimpinės žaidynes.

Pasaulio čempionate medaliais džiaugėsi 22 šalių irklautojai. Geriausiai pasirodė Naujosios Zelandijos sportininkai, iškovoję 6 medalius (4 aukso ir 2 sidabro). Toliau šalys išsirikavo taip: antra liko Italija – 10 medalių (3, 4, 3), trečia Kinija – 4 (3, 1, 0), ketvirta Vokietija – 6 (3, 0, 3), penkta Olandija – 10 (2, 5, 3), šešta Australija – 8 (2, 3, 3), septintą vietą užėmė JAV – 6 (2, 1, 3), aštunta liko Airija – 4 (2, 1, 1), devinta Didžioji Britanija – 6 (2, 0, 4) ir dešimta Lenkija – 4 medaliai (1, 2, 1).

„Nuotaika vidutiniška. Buvome pripratę prie meda-

lių, todėl liūdna, kad nutrūko mūsų pergalių kelias. Tačiau daug optimizmo kelia tai, kad jau turime tris olimpinis kelialapius. Kitamet per tradicinę Liucernos regatą dėl jų dar kovos mūsų vyrų porinė keturvietė ir dvivietė be vairininko.

Artėjant olimpinėms žaidynėms per šį pasaulio čempionatą buvo ypač didelė konkurencija. Turime pripažinti: padarėme klaidų. Reikės peržiūrėti šiemetinio pasirengimo planus, treniruočių metodiką, nes ne kažin kaip pasirodėme ir per Europos čempionatą, kuriame vienintelė merginų porinės dvivietės įgula lenktyniavo A finale, ir per pasaulio pirmenybes.

Neturiu pretenzijų mūsų sportininkams, kurie atidavė visas jėgas, kovodami dėl olimpinų kelialapių. Tačiau yra apie ką pakalbėti su treneriais ir rinktinės konsultantu Giovanni Postiglione“, – grįžęs iš Linco sakė šiame pasaulio čempionate komandos vadovo pareigas ėjęs Lietuvos irklavimo federacijos prezidentas Dainius Pavilionis.

Kokį pažymį parašytumėte irklautojams už šiemetinį pasirodymą pasaulio čempionate? – paklausė D.Pavilionio.

Visada gerbiu ir vertinu pačius sportininkus. Jie viską padarė šimtu procentų. Pagal dešimtbalę sistemą jiems parašyčiau dešimtuką, o treneriams ir visiems kitiems – aštuonetą. Buvo momentų, kurie

”

MANO ASMENINĖ NUOMONĖ TOKIA: PASIRENGIMO IR TRENIRUOČIŲ PLANAVIMO PROCESUOSE BUVO TAM TIKRŲ SPRAGŲ, TAI IŠRYŠKĖJO PER VARŽYBAS. IRKLUOTOJAMS TRŪKO GREIČIO, SPROGSTAMOSIOS JĖGOS, JIE VARŽOVAMS PRALAIMĖDAVO JAU PAČIAME STARTE.

DAINIUS PAVILIONIS

Aukščiausiai iš
lietuvių pakilo
M.Griškionis

nebuvo iki galo baigti.

Dėl to, kad grįžote be medalių, nemažą atsakomybę turėtų prisiimti rinktinės konsultantas italas G.Postiglione, kuris dirguoja visam Lietuvos irkluojujų pasirengimui. Ar jis neketina atsistatydinti?

Apie atsistatydinimą nėra jokios kalbos. Turime gauti jo raportą, kuriame jis įvertina sportininkų pasirodymą ir tą padaro po kiekvienų varžybų. Norint padaryti išvadas ir kalbėtis, reikia laiko. Pasaulio čempionate mūsų rinktinės konsultantas turėjo daugiau komandų, ne tik mūsų, rengėsi Tarptautinės irklavimo federacijos kongresui, nes jis rūpinasi besivystančių Europos šalių irkluojujais.

Kai viltys nepateisinamos, dažnai nesėkmės suverčiamos pinigų stygiui, kuris esą sutrukdė pasirodyti geriau. Ar irkluojujai šiemet nebuvo nuskrūsti?

Dėl pinigų tikrai negalime skųstis. Iš Kūno kultūros ir sporto departamento gavome daugiau nei 600 tūkst., iš Lietuvos tautinio olimpinio komiteto – per 300 tūkst. eurų.

Rinktinės irkluojujams galėjome surengti treniručių stovyklą: pirmoji gruodžio mėnesį vyko Graikijoje, antroji – sausį Italijos kalnuose. Vasarį irkluojujai treniravosi Graikijoje, kovą ir balandį – Italijoje ir vėl Graikijoje. Vėliau buvo irkluojama Trakuose. Gerai dirbo mūsų kineziterapeutas Liudoslavas Adomavičius, sporto gydytojas Mantvydas Šilkūnas, kurie buvo išvykę ir į pasaulio čempionatą.

Ar nepadarėte klaidos, kad iki pasaulio čempionato mažai dalyvavote varžybose, nematėte, kaip sezonui yra pasirengę pagrindiniai varžovai?

Irkluojujai dalyvavo tiek pat varžybų, kiek ir kasmet, bandė jėgas antrajame Pasaulio taurės etape Poznanėje. Dabar sunku pasakyti, ar tos padarytos klaidos buvo didelės, kažką kaltinti būtų sudėtinga. Po sezono turime su treneriais, G.Postiglione ir kitais irklavimo specialistais viską aptarti ir išsiaiškinti trūkumus, nes tai mūsų visų bendras kompleksinis darbas.

Vyrų porinių keturviečių pasirodymą čempionate Aurimas Adomavičius įvertino vienu žodžiu – katastrofa. Praėjusių metų pasaulio čempionai šiemet užėmė vos vienuoliką vietą ir viltis pelnyti olimpinius kelialapius atidėjo iki kitų metų. Ar keturvietę per Šveicarijoje vykšiančią paskutinę olimpinę atrankos regatą bandysite sustiprinti S.Ritteriu?

Su keturvietės įgula, manau, buvo padaryta nemažų pasirengimo klaidų. Porinės keturvietės nepaliksime tokios, kokia dabar yra, kažką keisime. Ir be S.Ritterio yra dar trys keturi irkluojujai, kurie galėtų pretenduoti į šią valtį, yra ir jaunimo.

Kokia kitąmet bus porinės keturvietės įgula, dabar sunku pasakyti. Mūsų sistema yra tokia: sportininkai iš pradžių irkluoja vienvietes, po to pradeda formuotis didesnės valtys, bandomos dvivietės ir tik po to – keturvietė. Sportininkų dar lauks įvairūs testai.

Dabar nesimu teigti, kad Joną pakeisime Petru ar Antanu. Turime trenerių, irklavimo specialistų, kurie viską atidžiai prižiūri. Yra daug sudedamųjų dalių, kaip sudaroma didelė irkluojujų komanda. Tai ne dėlionės ant popieriaus. Irkluojujai atrenkami pagal pajėgumą, nes vienas tinka į greitą valtį, o kitas nelabai.

Pernai iškovoto čempionių titulo neapgynė ir merginų porinė dvivietė, kuri liko tik devinta. Kas joms nutiko?

Visi irkluojujai sezonui rengėsi pagal bendrą planą. Tai vėlgi pasirengimo klaidos, nes per pasaulio čempionatą mūsų irkluojujoms nepavyko pasiekti savo geriausias sportinės formos, kokią buvo pasiekusios pernai.

Ar sportininkai po ne itin sėkmingo pasirodymo nekaltino federacijos?

Visi mūsų irkluojujai gana taktiški ir tolerantiški, dėl nesėkmių nepuola kaltinti trenerių: rinktinę vadovaujančio Mykolo Masilionio, taip pat Valdo Vilkelio, Zigmanto Gudausko, Sigito Klerausko ir Karolio Sunklodo. Jiems visiems užteko darbo Lince, treneriai buvo viena komanda, padėjo vieni kitiems.

ČEMPIONATAS

REZULTATAI

Lietuvos irkluojujų pasirodymas 2019 m. pasaulio čempionate

Vienvietė: 4. Mindaugas Griškionis; 29. Viktorija Senkutė; 11. Augustas Navickas (neįgalusis).

Porinė dvivietė: 9. Milda Valčiukaitė ir Ieva Adomavičiūtė; 11. Saulius Ritteris ir Dovydas Nemeravičius.

Pavienė dvivietė: 26. Povilas Stankūnas ir Mantas Juškevičius (E finale M.Juškevičių pakeitė Martynas Džiaugys).

Porinė keturvietė: 15. Aurimas Adomavičius, Rolandas Maščinskas, Žygimantas Gališanskis, Dominykas Jančionis.

M.Valčiukaitė ir I.Adomavičiūtė

Sportininkai supranta, kad tai komandinis visų bendras darbas. Dėl to, kad nepasisekė, visą kaltę irklotojai prisiėmė vienodai ir vienas kito nekaltino.

Jus, komandos vadovą pasaulio čempionate, turėjo nuvilti ir vaikinų pavienės dvivietės bei vienvietininkės Viktorijos Senkutės pasirodymas, nes užimtos vietos trečiuose dešimtukuose daug džiaugsmo neteikia.

Prieš išvyką į pasaulio čempionatą pūlinga angina susirgo Mantas Juškevičius, irklavęs dvivietę be vairininko. Jam pakilo temperatūra, teko vartoti antibiotikų, sportininkas prarado sportinę formą. Su porininku Povilu Stankūnu šiemet per pasaulio jaunimo iki 23 m. čempionatą JAV jie tapo vicečempionais. Ši dvivietė tikrai pajėgi, teikia daug gražių vilčių ir kovos dėl olimpinų kelialapių.

Sirguliuojantį M.Juškevičių pasivaržyti E finale Lince pakeitė komandos atsarginis, 2018 m. pasaulio ir Europos čempionas porinių keturviečių varžybose Martynas Džiaugys. O V.Senkutė į pasaulio pirmenybes vyko kaip porinės dvivietės atsarginė. Kaip vienvietininkė ji dar nėra stipri, tačiau, užuot kovas stebėjusi nuo kranto, išnaudojo galimybę sėsti į vienvietę ir rungtynauti.

Pastebėjome, kad Lietuvos irklotojai tuoj po starto nesiverždavo į lyderių pozicijas. Tai jiems nebuvo būdinga ankstesniais metais. Kodėl jie pasirinko tokią taktiką, kuri nepasiteisino?

Kas sportininkams buvo liepta daryti, jie tikrai tą padarė. Mano asmeninė nuomonė tokia: pasirengimo ir treniruočių planavimo procesuose buvo tam tikrų spragų, tai išryškėjo per varžybas. Irklotojams trūko greičio, sprogtamosios jėgos, jie varžovams pralaimėdavo jau pačiame starte. Vėliau mūsiškiai priartėdavo prie lyderių, tačiau tai padarydavo po ypač didelių pastangų. Tuos trūkumus būtina koreguosime, kuo skubiau darysime išvadas.

Daug pagyrimų nusipelno Mindaugas Griškonis, kuris pirmą kartą nugalėjo čeką Ondřejų Syneką, tačiau atsirado naujų konkurentų iš Vokietijos, Norvegijos ir Danijos. Niekas nestovi vietoje. Vyksta kartų kaita, iškyla naujų sportininkų, keičiasi pasirengimo metodikos.

D.Nemeravičius ir S.Ritteris

Labai padidėjo įgulų greičiai, skirtumai tarp jų nedideli. Tarkime, moterų porinių dviviečių B finale, kuriame irklavo M.Valčiukaitė ir I.Adomavičiūtė, penkios valtys sutilpo į vieną sekundę. Gali būti stipriausias, tačiau tą dieną, jei nepavyks pasiekti geriausios sportinės formos, atsidurti toli, toli. Tai sudėtingi procesai, kuriuos reikia sudėlioti taip, kad būtent tą dieną, tą valandą ir tą minutę irklotojas būtų geriausios sportinės formos.

Nors sakoma, kad klaidos moko, ar jas spėsime ištaisyti iki Tokijo olimpinų žaidynių?

Nematau didelių klaidų, mūsų irklotojus nuo medalių ir prizinių vietų nedaug skyrė. Reikia tik pakoreguoti pasirengimo planus.

Ką galite pasakyti apie kitų šalių irklotojus? Kas labiausiai nustebino?

Į priekį ypač pasistūmėjo airiai, pelnę du aukso ir po vieną sidabro bei bronzos medalį. Gerų lengvojo svorio sportininkų turi danai. Kol kas olimpinų kelialapių nėra iškovoję Rusijos irklotojai. Tradiciškai stiprūs olandai, vokiečiai, naujazelandiečiai, amerikiečiai, italai, australai.

Kada mūsų irklotojai vėl kibs į darbą?

Sportininkai po varžybų porą savaitių ilsėjosi, iškart po čempionato atostogauti į Italiją išvyko rinktinės vyr. treneris M.Masilionis.

”
NEMATAU DIDELIŲ KLAIDŲ, MŪSŲ IRKLUOTOJUS NUO MEDALIŲ IR PRIZINIŲ VIETŲ NEDAUG SKYRĖ. REIKIA TIK PAKOREGUOTI PASIRENGIMO PLANUS.

DAINIUS PAVILIONIS

NAUJĄJĄ SEZONĄ – NAUJOVIŠKI VIRSMAI

NAUJI MOKSLO METAI – NAUJI LTOK ŠVIETIMO PROJEKTŲ STARTAI, KURIEMS SPORTBAČIAI MATUOJAMI VASARĄ. LTOK OLIMPINIO ŠVIETIMO DIREKTORĖ VITA BALSYTĖ PRISIPAŽIŠTA, KAD VASARA BUVO INTENSYVI. PASIRUOŠIMAS NAUJAJAM OLIMPINIO ŠVIETIMO SEZONUI UŽTRUKO, TAČIAU KAI PIRMYN VEDA IDĖJA, ŠIS DARBAS IR VĒLIAU PASIEKIAMI REZULTATAI SKATINA KELTI AUKŠTESNIUS TIKSLUS.

INGA JARMALAITĖ

Olimpinių vertybių ugdymo programos mokymai

LTOK archyvo nuotr.

„Galimybę dirbti su žmonėmis, skleisti olimpinės idėjas, parodyti, ką sportas gali padaryti gero žmoneis, aš vadinu idėjiniu darbu ir labai tikiu tuo, ką darau. O kai turi idėją, kuria tiki, stengiesi kiek įmanymas siekti savo tikslų“, – sako LTOK olimpinio švietimo direktorė V. Balsytė, su kuria kalbamės apie naują LTOK olimpinio švietimo sezoną.

Kokie projektai prasideda jau rugsėjį?

Tiesą sakant, LTOK projektai nenutrūko ir vasarą. Pavyzdžiui, rugpjūčio pabaigoje Klaipėdos regione vyko pedagogams skirti Olimpinių vertybių ugdymo programos mokymai. Juos vedė naujai parengti vadovai, kurie ir toliau važinės po Lietuvą, pristatys šią programą, mokys su ja dirbti kitus pedagogus. Ši programa sėkmingai tęsiama, turime planų ir šiam rudeniu bei ateinantiems metams. Klaipėdoje ir Kretingoje pasisemti žinių susirinko apie 90 pedagogų iš progimnazijų, pradinėjų mokyklų ir darželių.

O nuo rugsėjo prasideda projektai ir veiklos su ta tiksline grupe, kuri jau nebeatostogauja. Kaip ir kasmet, rugsėjį pasitinkame Lietuvos mokyklų žaidynių apdovanojimais, per kuriuos simboliškai skelbiame naujojo žaidynių sezono atidarymą. Šiais metais apdovanojimai vyko Lietuvos Respublikos prezidentūroje, kurioje mokinius ir mokytojus sveikino prezidentas Gitanas Nausėda.

Šiais metais LTOK aktyviai dalyvavo diskusijų festivalyje „Būtent“, kuriame turėjo savo erdvę, taip pat organizuoja kelias diskusijas. Toliau tęsiasi „Olimpinės kartos“ programa, planuojame, kad čia bus daugiau įvairesnės veiklos, susijusios ir su Olimpinių vertybių ugdymo programa. 2019-ųjų pradžioje skyrėme finansavimą daugiau nei 50 įvairių „Olimpinės kartos“ programos narių projektų. Jie bus įgyvendinami ir rugsėjį, ir spalį.

Kokie svarbiausi kiti šio rudens renginiai?

Lapkričio pabaigoje (lapkričio 26 – gruodžio 3 d.) vyks jau trečiasis Sporto kino festivalis, kuris ir vėl plečiasi. Pernai Sporto kino festivalio renginiai vyko Vilniuje, Kaune ir Klaipėdoje, o šiemet festivalis dar kelias ir į Šiaulius. Anksčiau jis vykdavo keturias dienas, o šiais metais – aštuonias. Stengiamės, kad kuo daugiau žmonių turėtų progą pasižiūrėti įdomių sporto filmų, atrasti sportą kaip socialinį reiškinį, pamatyti sporto įvairiapusįškumą ir įtaką visuomenei.

Klaipėdos regione toliau tęsime bendrą su Britų tarpyba projektą „Svajonių komandos“.

Jau lapkritį į Lietuvos mažųjų žaidynes pradėsime kviešti ikimokyklinukus. Dar laukia geriausių kūno kultūros pedagogų rinkimai ir apdovanojimai.

PERMAINOS

SPALIS – OLIMPINIS MĖNUO

Visą šį spalio mėnesį pradinėjų klasių mokiniai raginami leisti aktyviai. Pernai vykusios olimpinės savaitės renginiuose dalyvavo 629 pradinės klasės iš daugiau kaip 300 mokyklų, iš 49 savivaldybių. Aktyviau nei įprastai savaitę mokykloje leido daugiau nei 12 tūkst. vaikų. Daugiausiai klasių – net 112 – buvo iš Kauno.

Olimpinė savaitė patyrė transformaciją ir pavirto visu olimpinio mėnesiu. Kaip tai įvyko?

Pernai spalio mėnesį pirmą kartą rengėme olimpinę savaitę, per kurią visus Lietuvos pradinį klasių mokinius kvietėme judėti ir aktyviai leisti laiką. Užsiregistravusioms ugdymo įstaigoms siuntėme specialistų rekomendacijų, pasiūlymų, vaizdo medžiagos, kurią pedagogai naudojo fizinio ugdymo ir kitų pamokų bei veiklų metu.

Pamatėme, kad pradinukams smagu užsiimti aktyvia fizine veikla dažniau nei tik per fizinio ugdymo pamokas, o mūsų turimai ir mokykloms siunčiamai medžiagai išnaudoti savaitės per mažą. Dėl to šiemet savaitė virs mėnesiu ir visą spalį vyks olimpinio mėnesio projektas, kurį organizuojame bendradarbiaudami su dviem ministerijomis – Švietimo, mokslo ir sporto bei Sveikatos apsaugos. Į jį vėl kviesime aktyviai įsitraukti pradinį klasių mokinius ir pedagogus.

Ar esate numatę naujų projektų?

Šiemet parengėme paraišką „Erasmus+“ programos finansavimui gauti ir galime pasidžiaugti, kad jį gavome, todėl kitų metų pradžioje organizuosime Olimpijų vertybių ugdymo programos mokymus, skirtus pedagogams ir sporto specialistams iš devynių Europos šalių. Pagrindiniai šių mokymų organizatoriai busime mes, todėl projekto dalyviai rinksis į Lietuvą.

Tai nebus visiškai nauja – prieš porą metų esame rengę panašius mokymus, bet šį kartą paraišką tikslas buvo sukviesti olimpijų komitetų atstovus. Labiau orientavomės į Europos šalių olimpijų komitetus, nes tikime, kad glaudžiau su jais bendradarbiaudami visi kartu olimpinio švietimo srityje galėtume pasiekti dar geresnių rezultatų. Šie mokymai bus skirti ne tik pedagogams, jaunimo darbuotojams, bet kartu ir administratoriams, kad ateityje ir toliau galėtume teikti paraiškas finansavimui gauti iš įvairių projektų ir taip visi kartu plėsti bendradarbiavimą.

Kitas nemažas naujas projektas bus pradinio ugdymo pedagogams skirtas elektroninis mokymų kursas. Šiuo metu ruošiamės kurso programą ir tikimės, kad pradinio ugdymo pedagogai prisidės ir padės užtikrinti kokybiškas fizinio ugdymo pamokas pradinukams.

Dauguma LTOK švietimo projektų yra ilgalaikiai ir tęstiniai. Ar jie keičiasi?

Esame išsikėlę tokį tikslą, kad dauguma mūsų projektų būtų tęstiniai, bet kiekvieną sezoną, atsižvelgiant į situaciją, poreikį, dalyvių pastebėjimus, projektai kinta. Taip nutiko jau minėtai olimpinei savaitei, kuri šiemet pailgės iki mėnesio. Pedagogai paprašė tam skirti daugiau laiko.

„Olimpinės kartos“ programa įgyvendinama jau aštuoniolika metų, Lietuvos mažųjų žaidynės kasmet sutraukia vis daugiau darželių ir darželinukų. Olimpijų švietimo forumas jau tapo tradiciniu kovo mėnesio renginiu. Smagu išgirsti, kai pedagogai pasakoja, kad jau laukia forumo. Kretingoje sutikti mokytojai minėjo, kad kiekvienais metais susikviečia kolegas ir būtinai atvyksta į šį renginį, kuris įkvepia, skatina veikti, kurti programas ir veiklas.

Kas padeda įsukti LTOK švietimo projektų mašiną, kad ji visus metus be sutrikimų riedėtų?

LTOK olimpinio švietimo skyriuje esame dviese, tačiau glaudžiai dirbame su komunikacijos ir kitais kolegais. Dar turime būrį partnerių – tai Lietuvos mokinių neformaliojo švietimo centras, Respublikinė ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacija, kitos organizacijos, savivaldybės, mokyklos, darželiai.

Mano manymu, labai svarbus yra planavimas – mokymų, projektų, veiklų planavimas užima daug laiko, turime ilgalaikius planus ir jų laikomės. Bet kruopščiai susidėliojus po to belieka žiūrėti į kalendorių ir vykdyti tai, kas suplanuota.

Visa vasara skirta didiesiems planavimo darbams. Pavyzdžiui, šią vasarą stipriai dirbome ties Sporto kino festivaliu, rinkome filmus, kūrėme olimpinio mėnesio koncepciją, peržiūrėjome Lietuvos mokyklų žaidynių ir mažųjų žaidynių komunikacijos planus, jau dabar dėliojame kitų metų Olimpijų švietimo forumo programą, skyrėme laiko ir moksliniams straipsniams.

Norint sukurti įdomių ir naujoviškų programų, būtina įsigilinti į turinį, atnaujinti žinias, domėtis pasaulinėmis naujovėmis. Nors vasarą nėra kažkokių didelių veiklų, bet mums tai darbymetis, nes tenka atlikti daug nematomo darbo, daug parengiamųjų užduočių – kuriame programas, rašome paraiškas, rengiame ataskaitas, bendradarbiaujame su Tarpautiniu olimpinio komitetu.

Per metus įgyvendiname iki 30 renginių ir projektų: tai būna įvairūs mokymai, seminarai, akcijos, apdovanojimai ir kitos veiklos. Žiūrime ne tik kiekybės, bet siekiame, kad mūsų veiklos būtų naudingos ir reikalingos, kad skleistų olimpines idėjas ir jos pasiektų žmones.

Kaip atrodo tas planavimas – imate didelį ka-

Praėjusio sezono Lietuvos mažųjų žaidynių akimirka

„Olimpinė karta“
Druskininkuose

„Svajonių komanda“

lendorių ir žymitės, kas kada vyks?

Taip ir yra. Tik žymime ne tikrame, o kompiuteriniame kalendoriuje. Jame ne tik rugsėjis, spalvis, bet iki gruodžio vidurio dauguma dienų pažymėtų, nes numatytos veiklos.

LTOK švietimo projektai, prasidėję nuo vaikų ir moksleivių, dabar apima vis didesnę auditoriją – pedagogams rengiami mokymai, seminarai, kursai, plačioji visuomenė kviečiama į Sporto kino festivalį, norintieji prisisemti žinių atrado Olimpino švietimo forumą. Kokią grupę dar praleidau?

Logiška, kad viena pagrindinių viso olimpino judėjimo ir mūsų tikslinių grupių yra jaunoji karta. Pedagogams skirtų projektų, mokymų visada buvo, bet dabar mes jiems skiriame didesnę dėmesį, nes mokytojai – svarbūs mūsų partneriai, padedantys skleisti idėjas.

Kai dėliojame savo strategijas, pagal žmonių grupes jas taip ir skirstome – tai vaikams, moksleiviams, pedagogams, plačiai visuomenei. Jeigu kalbėtume apie konkrečias veiklas, jas skirstome į skatinančias fizinį aktyvumą, į ugdymą per sportą, į kurį įeina olimpinė vertybių ir XXI a. kompetencijų ugdymas, o trečioji sritis – visos visuomenės supažindinimas su sportu ir olimpiniu sąjūdžiu plačiąja prasme.

Kurios krypties projektų turite mažiausiai?

Daugiausiai akcentuojame fizinį aktyvumą. Šios krypties projektai būtų pirmoje vietoje. Tenka pripažinti, kad dar turime daug darbo nuveikti šioje srityje. Vaikų ir jaunimo fizinis aktyvumas nėra pakankamas. Tas turėtų rūpėti ne tik LTOK, bet ir valstybinėms institucijoms, verslui, mokykloms, darželiams ir ypač tėvams.

Tada eitų ugdymas per sportą, o plačioji visuomenė turbūt atsidurtų trečioje vietoje. Bet ne dėl to, kad mums tai nesvarbu, o todėl, jog kiti kolegos, dirbantys tiek su aukšto meistriškumo sportininkais, sporto federacijomis, tiek su didžiais LTOK renginiais, tokiais kaip Olimpini diena ar olimpiniai festivaliai, įtraukia plačiąją visuomenę.

Kuriam projektui tenka ilgiausiai ruoštis?

Sudėtinga ką nors išskirti. Gana daug laiko reikalauja tie projektai, kuriuos LTOK rengia vienas, nes tenka remtis daugiausia savo ištekliais. Pavyzdžiui, Olimpino švietimo forumui arba Sporto kino festivaliui pasirengti reikia ilgalaikio išankstinio planavimo, antraip nepavyktų susitarti su forumo lektorais, pranešėjais arba kino platintojais dėl norimų filmų.

Daug laiko skiriame „Olimpinės kartos“ programai, nes programos narius skatiname diegti olimpines vertybes ir perteikti olimpinę filosofiją mokant įvairių dalykų. Iš tiesų daugybę laiko dirbame nematomą darbą – ruošiamės renginiams, siunčiame kvietimus į juos, nuolat palaikome ryšį su projektų dalyviais, partneriais.

Ar po pedagogams skirtų mokymų gaunate grįžtamąjį ryšį? Ar lengviau būna kartu rengti bendrus projektus?

Taip, šimtu procentų. Yra daug mokyklų ir darželių, į kuriuos galėtume paskambinti ir pasakyti, kad mes pas jus norėtume organizuoti renginį. Prieš rugpjūčio galę Kretingoje ir Klaipėdoje vykusius mokymus taip ir buvo: iš karto kreipėmės į „Olimpinės kartos“ narius, tai yra mokyklas ir darželius, kurie dalyvauja šioje programoje, ir klausėme, ar norėtų, kad mes atvažiuotume ir jų įstaigų pedagogams surengtume mokymus. Jie mielai sutiko, suorganizavo savo mokytojų komandą, o mes su mokymų vadovais nuvykome į Kretingos Simono Daukanto progimnaziją ir Klaipėdos „Vermės“ progimnaziją.

Galbūt šiais mokslo metais pasirodys naujų leidinių, susijusių su olimpiniu švietimu?

Po pernai išleistos Zinos Birontienės knygos „Miško olimpinių žaidynės“ nutarėme tęsti pasakojimų seriją, skirtą vaikams, ir juos supažindinti su įvairiais veikėjais, olimpiniais principais, olimpinėmis vertybėmis. Jau turime parašytą knygą apie olimpines rinktinės talismano Ažuolo ir jo draugų kelionę gelbstint pasaulį. Knygoje bus paliestos ne tik fizinio aktyvumo, bet ir ekologijos, klimato kaitos temos. Būsiami leidiniai bus tiesiogiai orientuoti į mažuosius – ikimokyklinukus ir pradinukus.

”
GALIMYBĘ DIRBTI SU ŽMONĖMIS, SKLEISTI OLIMPINES IDĖJAS, PARODYTI, KĄ SPORTAS GALI PADARYTI GERO ŽMONĖMS, AŠ VADINU IDĖJINIŲ DARBU IR LABAI TIKIU TUO, KĄ DARAU.

VITA BALSYTĖ

PREZIDENTAS APDOVANOJO MOKSLEIVIUS

RUGSĖJO 19 D. PREZIDENTAS GITANAS NAUSĖDA APDOVANOJO PRAĖJUSIŲ MOKSLO METŲ LIETUVOS MOKYKLŲ ŽAIDYNIŲ NUGALĖTOJUS IR PASKELBĖ NAUJŲJŲ ŽAIDYNIŲ PRADŽIĄ.

Apdovanojimai – iš G.Nausėdos ir D.Gudzinevičiūtės rankų

Eivio Žaladario nuotr.

„Lietuvos mokyklų žaidynės – dalyvių skaičiumi didžiausias sporto renginys Lietuvoje. Jis suvienija visą šalį, plečia jos pažinimą ir draugysčių ratą. Šiandien atstovaujate savo namų sienoms – mokyklai, miestui ar rajonui. Ateis diena, kai galbūt atstovausite visai Lietuvai, o visa Lietuva bus jūsų palaikymo komanda“, – sveikinimo kalboje teigė prezidentas.

Pasak šalies vadovo, sportuodami ne tik ugdome savidrausmę, ištvermę ir atkaklumą, bet ir mokomės pralaimėję atsitiesti, siekti bendrų komandinių tikslų, laikytis žaidimo taisyklių, garbingos kovos, pasitikėti savimi ir priešininku.

Buvo pasveikintos ir apdovanotos 27 mokyklos, per 2018–2019 mokslo metais vykusias žaidynes užėmusios prizines vietas bendroje žaidynių įskaitoje. Prezidento globojamose Lietuvos mokyklų žaidynėse kasmet varžosi daugiau nei 200 tūkst. mo-

kinų iš 58 Lietuvos savivaldybių. Tai didžiausias mokyklų sporto renginys šalyje, į kurio programą įtrauktos net 25 sporto šakos.

Po apdovanojimų ceremonijos prezidentas perdavė simbolinę estafetės lazdelę Šilalės rajono Kvėdarnos Kazimiero Jauniaus gimnazijos mokiniui Augustinui Gečiui ir paskelbė naujojo, penkioliktojo, mokyklų žaidynių sezono startą.

G.Nausėda padėkojo visiems mokytojams ir treneriams, kurie negailėdami laiko motyvuoja ir įkvepia jaunąją kartą bei suvokia atsakomybę ugdyti pilietišką visuomenę. Visiems prezidentas palinkėjo sėkmės, stiprybės ir naujų pergalių.

„Visi šie vaikai – daugiau nei du šimtai tūkstančių žaidynių dalyvių – tik įrodo, kad sportas ir fizinis aktyvumas yra artimas ir mylimas. Sportas ugdo sąmoningą, pilietiškai aktyvų žmogų,

puoselejantį olimpinės vertybes. Būsimose varžybose linkiu sėkmingo starto, atkaklių kovų ir gerų įspūdžių“, – sakė švietimo, mokslo ir sporto ministras Algirdas Monkevičius.

„Labiausiai džiugina tai, kad kažkada kaip papildoma sportinė veikla buvusios Lietuvos mokyklų žaidynės tapo socialiniu reiškiniu. Moksleiviai laukia varžybų, išvykų į kitus miestus, laukia žaidynių TV komandos su Oziu priešakyje. Socialiniai tinklai mirga nuo gerų emocijų. Drauge su partneriais kuriame žaidynes, kurios ugdo sveikos gyvensenos įprotį, moko komandinio darbo, pagarbos, sąžiningo žaidimo“, – sakė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Žaidynes organizuoja Švietimo, mokslo ir sporto ministerija, Lietuvos tautinis olimpinis komitetas, Lietuvos mokinių neformaliojo švietimo centras, savivaldybės ir mokyklos.

▲
Nuotrauka atminčiai

SUDUŽUSIOS LIETUVIŲ VILTYS KINIJOJE

LIETUVOS VYRŲ KREPŠINIO RINKTINĖ PASAULIO TAURĖS VARŽYBOSE NEPATEKO NET Į KETVIRTFINALĮ IR DĖL KELIALAPIO Į OLIMPINES ŽAIDYNES TURĖS KOVOTI PAPILDOMAME ATRANKOS TURNYRE.

VAIDAS ČEPONIS

Lietuviams lemtinga tapo dvikova su Prancūzija

FIBA nuotr.

GERIAUSIEJI

PENKETAS

Į simbolinį naudingiausių turnyro krepšinininkų penketą pateko du čempionai – Ricky Rubio ir Marcas Gasolis, 39-erių veteranas iš Argentinos Luisas Scola, prancūzas Evanas Fournier ir serbas Bogdanas Bogdanovičius. Keturi iš penkių krepšinininkų rungtyniauja NBA. Vienintelis L.Scola dabar žaidžia Kinijoje.

Be simbolinio geriausiųjų penketuko, R.Rubio gavo dar du apdovanojimus – geriausio finalo žaidėjo ir naudingiausio viso turnyro krepšinininko.

Prieš planetos pirmenybes daugelis mūsų šalies krepšinio sirgalių tikėjosi, kad lietuviai parveš medalius. Dabar jau buvęs nacionalinės komandos vyriausiasis treneris Dainius Adomaitis po čempionato prisipažino, jog Kinijoje kėlė sau tikslą iškovoti bilietą į Tokijo olimpinės žaidynes. Buvęs rinktinės strategas Antanas Sireika prieš čempionatą netgi prognozavo, kad Lietuvos ekipa laimės auksą.

Tačiau realybė buvo daug niūresnė. Lietuvos krepšinininkai užėmė tik devintąją vietą. Taip, mums labai nepasisekė burtai. Pirmajame etape teko kovoti su Australija, o antrajame – su Prancūzija. Tai buvo vienos galingiausių turnyro komandų, kurios nužygiavo iki pusfinalio.

Dvikovas su prancūzais pabaigoje šiuurškčiai suklydo teisėjas, neįskaitęs lietuviams itin reikšmingo taško. Arbitrai darė klaidų mūsų rinktinės nenaudai ir kituose mačiuose.

Lietuvos ekipai taip pat pristigo fortūnos pagalbos.

Mūšiai su australais ir prancūzais buvo pralaimėti paskutinėmis rungtynių akimirkomis.

Akivaizdžiai trūko po traumos iki pirmenybių neatsigavusio Artūro Gudaičio. Mūsų komanda vertėsi tik su trimis tradiciniais aukštaūgiais – Jonu Valančiūnu, Domantu Saboniu ir veteranu Pauliumi Jankūnu.

„Nors medalių nelaimėjo, mūsų vyrai kovėsi garbingai. Lietuvos rinktinėi teko susidurti su labai stipriais varžovais. Reikia pripažinti, kad australai ir prancūzai yra už mus kiek pajėgesni. Vis dėlto ir juos buvo galima nugalėti. Sutinku, kad mums trūko ir sėkmės“, – „Olimpinei panoramai“ sakė buvęs ilgametis Lietuvos rinktinės narys Darjušas Lavrinovičius.

KLYDO REČIAUSIAI IŠ VISŲ

Pasaulio čempionate tikrai toli gražu ne viskas buvo blogai. Mūsiškiai demonstravo kokybišką puolimą – vidutiniškai rinko po 84,8 taško. Labai

taikliai mėtyti dvitaškiai – 56,2 proc. Tai ketvirtas rezultatas turnyre. Tokia pat vieta užimta ir pagal baudų metimų tikslumą (81,3 proc.).

Lietuviai gali pasigirti ir tuo, jog padarė mažiausiai klaidų iš visų komandų (vid. 10,2). Per kontrolines dvikovas prieš planetos pirmenybes D.Adomaičio auklėtiniai neretai pamesdavo po 20 ar daugiau kamuolių.

Nuostabiai rungtyniavo Lukas Lekavičius, naudindami žaidė Jonas Valančiūnas, Mantas Kalnietis, Marius Grigonis.

„Mane labiausiai sužavėjo L.Lekavičiaus žaidimas. Anksčiau jis būdavo vertingas tik tuo, kad pakilęs nuo atsarginių suolo įnešdavo energijos, o dabar ir pats buvo rezultatyvus, solidžiai kontroliavo tempą, valdė komandą. Patiko M.Grigonis. Jis galbūt galėjo būti dar rezultatyvesnis, bet mūsų rinktinės puolimas buvo konstruojamas per aukštaūgius. Na, o jie sužaidė pagal galimybes“, – dėstė D.Lavrinovičius.

BANGUOTAS ŽAIDIMAS GINANTIS

Vis dėlto yra ne viena svarbi priežastis, dėl ko Lietuvos krepšininkai iš Kinijos grįžo nuleistomis galvomis.

Pirmiausia daug galvos skausmo kėlė skylėta gynyba, ypač pirmoje rungtynių pusėje. Lietuviai per antrąją mačo su australais dalį praleido 35 taškus, su prancūzais – tik 28. Tačiau pirmuose dviejuose ketvirčiuose Australija mums įsūdė net 52 taškus, o prancūzai – 50.

Kodėl lietuvių gynyba pirmoje ir antroje dvikovos pusėje skyrėsi kaip diena ir naktis? „Ginantis mūsų vyrams dalį rungtynių trūko agresyvumo. Be to, galbūt buvo pasirinkta ne ta gynybos sistema. Mums kur kas geriau sekėsi gintis, kai visi penki žaidėjai keisdavosi ginamaisiais. Manau, kad abiejų rungtynių pabaigoje mūsų tiesiog pristigo ir jėgų“, – samprotavo D.Lavrinovičius.

BĖDA – TRITAŠKIAI METIMAI

Kita rimta lietuvių bėda buvo tritaškiai. Pagal tolimų šūvių taiklumą mūsų rinktinė liko tik 28 vietoje tarp 32 ekipų (27,4 proc.). Lietuvos komandai kaip oro trūko šnaperių. Neblogai gali pataikyti M.Grigonis, L.Lekavičius, bet potencialiai geriausias metikas ekipoje turėjo būti Rokas Giedraitis. Tačiau jis tik epizodiškai pakildavo nuo suolo, o nemažai laiko aikštėje praleido tik paguodos rungtynėse su Dominikos Respublika.

Rinktinėje vietos neatsirado solidiems metikams Artūriui Milakniui, Adui Juškevičiui. Gal mūsų treneriams nepatiko jų gynybiniai sugebėjimai. Be to, buvo planuota daugiausia žaisti per J.Valančiūną ir D.Sabonį. O jie vieni neištempė. Lietuviai iš toli atakavo ne tik netaikliai, bet ir itin retai. Per mačą atlikdavo tik 16,8 tritaškio metimo – rečiausiai iš visų rinktinių! Ispanai mesdavo 28,8 tritaškio, australai – 27,1, argentiniečiai – 26,5, serbai – 25. Pastaroji rinktinė turėjo būrį gero lygio centru, bet vis tiek dažnai šaudė iš tolimojo nuotolio.

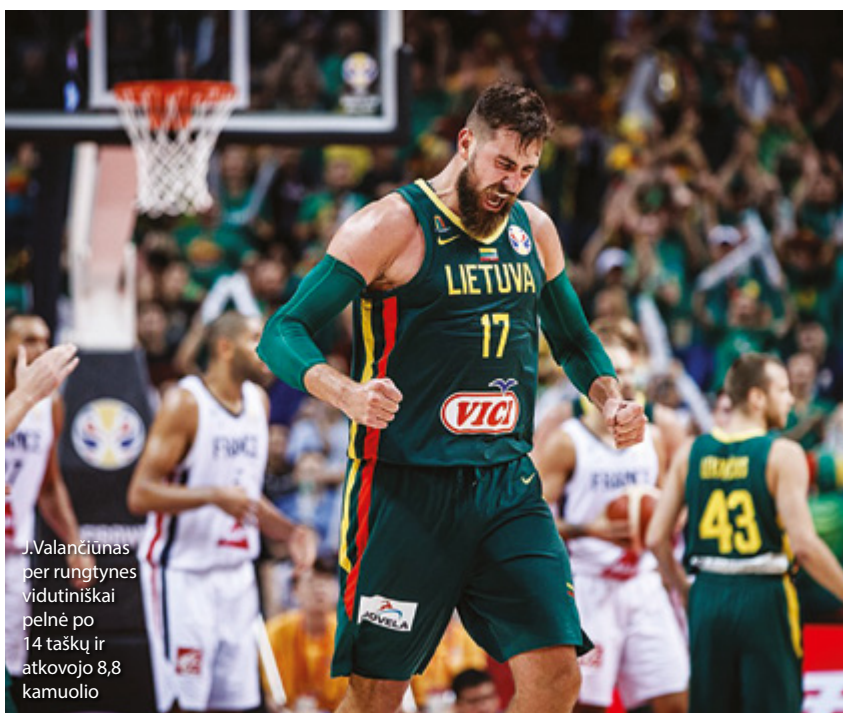
Paiškėjo, kad be tolimų metimų parblokti pajėgius oponentus be galo sudėtinga. Tai pripažįsta ir D.Lavrinovičius. Pasak jo, nelabai gerai, kad mūsų retai atakavo iš toli. Tiesa, pašnekovo teigimu, jei būtų ilgiau žaidęs R.Giedraitis, neaišku, ar jis būtų mėtęs tiksliai. Lengvojo puolėjo pozicijoje

D.Adomaitis dar Kinijoje paskelbė apie atsistatydinimą

Lietuvos rinktinė užėmė devintąją vietą

J.Valančiūnas per rungtynes vidutiniškai pelnė po 14 taškų ir atkovėjo 8,8 kamuolio

D.Adomaitis rinkosi labiau patyrusius ir geriau besiginančius Joną Mačiulį, Edgarą Ulanovą.

TRŪKO ŽAIBIŠKŲ KONTRATAKŲ

Trečia aktualia problema tapo greitis puolimas. Greitose kontratakose Lietuvos krepšininkai svarbiausiuose mačiuose sukrapštė vos keletą taškelių. O lengvi taškai šiuolaikiniame krepšinyje yra aukso gysla. Akistatose su Australija ir Prancūzija greitojo puolimo metu mūsų žaidėjai vidutiniškai pelnė tik po 3,5 taško, o praleido po 9,5.

Lietuviai dažnai nespėdavo grįžti į gynybą. Tokia bėda ištikdavo net po taiklių mūsų krepšininkų metimų.

Lietuvos komandoje neatsirado lyderių, kurie individualiomis pastangomis ištrauktų ekipą už ausų kritiniais momentais. Mes neturime tokių asų kaip prancūzai Evanas Fournier, Nando De Colo, australas Patty Millsas, ispanas Ricky Rubio, serbas Bogdanas Bogdanovičius.

Dalis sirgalių, specialistų čempionate daugiau tikėjosi iš Mindaugo Kuzminsko, Jono Mačiulio, Renaldo Seibučio. Visų savo galimybių neatskleidė ir D.Sabonis, kuris prieš pat čempionatą dar buvo ir apsirgęs.

POSTAS PASIŪLYTAS K.MAKSVYČIUI

Po prasto pasirodymo Kinijoje Lietuvos rinktinėi kelią į olimpinę žaidynes teks skintis atrankos turnyre. Jame dalyvaus 24 komandos, o bilietį į Japoniją gaus tik keturios.

Atgavus nepriklausomybę lietuviai patekdavo į visas olimpiadas, todėl nesėkmingas pasirodymas atrankos varžybose būtų skaudus smūgis Lietuvos krepšiniui.

Po pasaulio čempionato atsistatydino D.Adomaitis. Lietuvos krepšinio federacijos vadovai šį postą pasiūlė užimti Kaziui Maksvyčiui, buvusiam ilgamečiui Klaipėdos „Neptūno“ vairininkui, kuris dabar stovi prie Permės klubo vairo. Su klaipėdiečiais, taip pat su Panevėžio „Lietkabeliu“ jis yra laimėjęs Lietuvos krepšinio lygos pirmenybių sidabrą.

K.Maksvytis jaunučių, jaunių rinktinėse yra ne vienerius metus treniravęs dabartinius vyrų rinktinės narius J.Valančiūną, E.Ulanovą, Arną Butkevičių. Šis strategas anksčiau krepšinio paslapčių yra mokęs ir Donatą Motiejūną. Jei taps rinktinės vyriausiuoju

trenieriu, K.Maksvytis žada šį aukštaūgį vėl kviešti į nacionalinę komandą.

Šis strategas yra laimėjęs tris aukso medalius Europos čempionatuose – 16-mečių, 18-mečių ir 20-mečių. Su 19-mečiais triumfavo pasaulio pirmenybėse.

„Tikrai gerai, kad federacija šias pareigas pasiūlė K.Maksvyčiui. Jis per trumpą laiką gali sulipdyti gerą kolektyvą. Manau, kad Kazys susitvarkytų su šiomis pareigomis. Jis turi tvirtą savo žaidimo viziją, idėjų, kurių atkakliai laikosi. K.Maksvytis draugiškas, šiltas žmogus, tikras gerietis, bet moka būti ir labai griežtas, turi tvirtą stuburą“, – kandidatą į vyriausiojo trenerio postą gyrė D.Lavrinovičius, kurį K.Maksvytis treniravo Panevėžio klube.

GAUSYBĖ NETIKĖTUMŲ

Pasaulio čempionate Kinijoje nestigo staigmenų. Į pusfinalį nepateko JAV ir Serbijos rinktinės. Nemažai specialistų prieš pirmenybes spėjo, kad šios komandos susitiks finale, o jos kovoją tik dėl 5-8 vietų.

Nemenkas netikėtumas ir tas, kad į finalą prasibrovė argentiniečiai. Jiems prieš turnyrą buvo klijuojama vidutinių etiketė. Net į antrąjį etapą nepateko vokiečiai. Už ketvirtfinalio barjero liko greitai su naujingu NBA žaidėju Gianniu Antetokounmpo. Vos 22 vietą užėmė turkai, turėję ne vieną NBA krepšininką.

Labai aukštai, šeštoje pozicijoje, atsidūrė čekai, rungtyniavę be ryškiausios žvaigždės Jano Vesely. Tarp aštuonių pajėgiausių pateko lenkai. Tiesa, jiems itin palankūs buvo burtai. Į ketvirtfinalį neprasimušė stipri Italijos komanda.

Čempionais tapę ispanai vertėsi be būrio asų – Pau Gasolio, Sergio Rodriguezo, Nikolos Mirotičiaus, Serge'o Ibakos, Alexo Abrineso. Nemažai rinkinių neturėjo geriausių savo žaidėjų. Pavyzdžiui, JAV, Kanada, kurioms atsisakė padėti gausybė aukščiausio lygio krepšininkų.

„Man didžiausia sensacija ta, kad be medalių liko serbai. Pagal sudėtį jie buvo bene geriausia čempionato rinktinė. Nors pirmenybėse nežaidė daug žvaigždžių, jų lygis nebuvo prastas. Į Kiniją juk nevažio „grybai“ – žvaigždės pakeitė gana pajėgūs krepšininkai“, – čempionatą apibendrino D.Lavrinovičius.

8

KELIALAPIAI

Po pasaulio čempionato Kinijoje jau aiškios aštuonios rinktinės, kurios 2020 m. rungtyniaus olimpinėse žaidynėse Tokijuje. Tai Ispanijos, Argentinos, Prancūzijos, Australijos, JAV, Nigerijos, Irano ir šeimininkų japonų komandos. Taigi žinomos po dvi Europos ir Amerikos, po vieną Afrikos, Azijos, Australijos ir Okeanijos rinktinę bei jau minėti japonai.

Atrankos etape kitų metų birželio 23–28 d. rungsis 24 komandos – 16 iš jų dalyvaus Kinijoje vykusiame pasaulio čempionate. Dar 8 pateko pagal reitingą arba gavo FIBA kvietimą. Atranką sudarys 4 turnyrai po 6 komandas. Kelialapius gaus tik turnyrų nugalėtojai.

Atrankos dalyviai: Puerto Rikas, Rusija, Tūnisas, Turkija, Venesuela, Angola, Senegalas, Meksika, Urugvajus, Kinija, Pietų Korėja, Kroatija, Slovėnija, Lietuva, Brazilija, Kanada, Čekija, Dominikos Respublika, Vokietija, Graikija, Serbija, Italija, Naujoji Zelandija, Lenkija.

Rinktinės vairas pasiūlytas K.Maksvyčiui

ŠANSAŲ GAUDYS OLIMPINIAIS METAIS

VASARAI ARTĖJANT PRIE PABAIGOS VENGRIJOJE Į KOVĄ DĖL TITULŲ IR, SVARBIAUSIA, DĖL OLIMPINIŲ KELIALAPIŲ STOJO LIETUVOS BAI DARININKAI BEI KANOJININKAI. DEJA, Į LIETUVĄ JIE GRĮŽO TUŠČIOMIS. KAI KURIOMS ĮGULOMS SULIG ŠIUO PASAULIO ČEMPIONATU OLIMPINĖ ATRANKA IR BAIGĖSI, KITI DAR BANDYS IŠTRAUKTI LAIMINGĄ OLIMPINĮ BILIETĄ KITAIŠ METAIS.

LINA DAUGĖLAITĖ

Vytauto Dranginio nuotr.

Baidarininkas A.Seja

Lietuvos rinktinės vyriausiasis treneris Romualdas Petrukanecas neslepia – iš pasaulio čempionato grįžo ne itin geros nuotaikos, nors Henrikas Žustautas iš jo parsivežė aukso medalį. Aukšinis, bet neolimpinės rungties, o olimpinį kelialapių į kišenę įsidėti nepavyko nė vienam.

„Nors spaudimo nebuvo, kad būtinai dabar reikia laimėti kelialapius. Aišku, visi norėjo juos gauti ir ramiai sportuoti toliau. Tad nuotaika lengvai prislėgta“, – neslepia treneris.

Pakalbėkime apie kiekvieną įgulą atskirai. Baidarininkas Artūras Seja pernai skynė laurus – tapo ir Europos, ir pasaulio vicečempionu, pasaulio jaunimo čempionu. Ko pritrūko jam šiemet? Kodėl nepavyko iškovoti olimpinio kelialapio ir pasaulio čempionate turėjo tenkintis tik aštunta vieta?

Aš, kaip A.Sejos treneris, galiu pasakyti, kad šiemet buvo priimti keli strateginiai sprendimai, kurie, mano skaičiavimais, teigiamą rezultatą turi duoti tik kitais metais. Pavyzdžiui, pernai dalyvavome daugelyje įvairių varžybų, taip pat ir jaunimo. Šiais metais nutarėme to nedaryti. Kodėl? 2020-aisiais Artūras nebus jaunimo amžiaus sportininkas, o jeigu šiais metais jis būtų pakliuvęs į Tokijo olimpinės žaidynės, tai kitamet turėtų labai mažai varžybų. Tik nacionalines ir kelias Pasaulio taurės. Ir viskas. Tad pagrindinis darbas visą sezoną būtų tik ruoštis, ruoštis ir dar kartą ruoštis olimpinėms žaidynėms.

Todėl pasiūliu šiemet padaryti lygiai tą patį, ką kitamet, kad nebūtų šoko, kai nuo daug varžybų teks pereiti į tokį tuščią sezoną. Iš karto pamatėme, kad sportininkui buvo sunku vien tik ruoštis ir nelenktyniauti. Kuo daugiau treniruojiesi, tuo daugiau klausimų kyla, pasitikėjimas savimi dingsta. Tai vienas dalykas.

Kitas – pabijojau šiais metais salėje jam vesti kai kurias treniruotes, kurios gana pavojingos. Sprinteriui labai svarbu jėgos ugdymas. Tokias treniruotes šią vasarą mažinau vien tam, kad išvengtų traumų. Tas irgi atsiliepė, nes pradingo staigumas. Manau, šie du dalykai ir nulėmė silpnesnį rezultatą pasaulio čempionate.

Buvo ir trečia, asmeninė, priežastis – pavasarį praleidau nemažai treniruočių ir į stovyklą nevažiavau, nes gimė vaikas, turėjau likti namie. Atrodo, sportininkas dirba, daro, ką reikia, bet jam vis tiek reikia žmogaus, kuris stovėtų šalia, jį padrąsintų ar paguostų.

Kita atranka vyks jau olimpiniais metais. Ar tai jūsų nė kiek negąsdina?

Kitais metais A.Sejai bus dar dvi atrankos. Žinant Artūro potencialą, į žaidynes jis dar gali pakliūti. Didelės panikos nėra, viskas kontroliuojama.

H.Žustautas iškovojė svarbiausią karjeros pergalę – tapo pasaulio čempionu, bet šis laimėjimas pasiektas neolimpinėje rungtyje. Tuo tarpu olimpinėje rungtyje, irkludamas dvivietę kanoją su Ilja Davidovskiu, buvo diskvalifikuo-

”
NORS SPAUDIMO NEBUVO, KAD BŪTINAI DABAR REIKIA LAIMĖTI KELIALAPIUS. AIŠKU, VISI NORĖJO JUOS GAUTI IR RAMIAI SPORTUOTI TOLIAU. TAD NUOTAIKA LENGVAI PRISLĖGTA.

ROMUALDAS PETRUKANECAS

tas. Ar jo džiaugsmo neaptemdė ši nesėkmė?

Federacija viską vertina per olimpiinių rungčių prizmę. Labai malonu, kad sportininkas laimi, tampa pasaulio čempionu, tai išties didžiulis pasiekimas. Kai baigs karjerą, dar daugybę metų visi žinos, kad jis – pasaulio čempionas. Bet šiandien mums svarbiausios olimpinės rungtys ir kaip sportininkams pavyksta jose tobulėti. Henrikas šiomet ruošėsi startuoti dvivietė kanoja su Ilja. Buvo svarbu įveikti atranką namie, nes federacija jau kelerius metus stengiasi, kad vienoje rungtyje varžytųsi bent dvi konkurencingos įgulos. Namie jie tarpusavyje pasidaužė, laimėjo ir nežinau – gal apsiramino, nes nelabai pavyko ir Europos žaidynėse, ir pasaulio čempionate. Taigi, iš vienos pusės, džiaugiamės, kad yra aukso medalis, iš kitos pusės, liūdna, jog nematėme progreso olimpinėje rungtyje. Kartu jie treniruojsi jau antrą sezoną.

Ar H.Žustautas jau priprato prie ilgos distancijos? Tik ėmėsis treniruotis neslėpė, kad ilgas nuotolis jam ne prie širdies.

Nėra taip paprasta persiorientuoti, nors kiek pats matau ar šnekuosi su jo treneriu, sportininkas lyg ir susitaikė su mintimi, kad bent jau artimiausius metus pagrindinis jo nuotolis bus 1000 m. Bet vidinių sportininko savybių ugdymas užtruko ilgiau, nei tikėjomės. Nuo tada, kai pasikeitė jo olimpinė rungtis, eina jau trečias sezonas. Pernykščiaime pasaulio čempionate ši dvivietė užėmė 14 vietą ir tai buvo šioks toks šuolis į priekį, todėl tikėjomės tolesnio progreso. Bet rezultatai truputį stabilizavosi ir nepakilo aukščiau. Gaila.

Kokios jų galimybės kitais metais?

Manau, bus sunku, nors jie treniruojsi su Vadimu Korobovu pas tą patį trenerį, bet matyti, kad tikrai bus sudėtinga. Atranka labai sunki ir progresas nėra toks smarkus, kokio norėtūsi. Šansų visada yra, bet jiems reikės gerai pasistengti.

Neliko dviviečių baidarių sprinto, o būtent šioje rungtyje Rio de Žaneiro žaidynėse Aurimas Lankas ir Edvinas Ramanauskas iškovojo bronzą. Kaip bronzinė įgula šiandien jaučiasi keturvietėje su broliais Mindaugu ir Simonu Maldoniais? Ko jiems pritrūko pasaulio čempionate?

Buvo neramu iškart po olimpiinių žaidynių, nes pus-trečio karto pailgėjo nuotolis, o kova tokia pat stipri. Po truputėlį judame į priekį, prieš tai vykusiam pasaulio čempionate vyrai buvo į finalą pakliuvę, Pasaulio taurės etapuose viskas atrodė lyg ir gerai, bet vis kažko pritrūksta. Sunku pasakyti, ko tiksliai, kodėl jie neiššovė. Matyt, 200 m – tai prigimtinis dalykas, tiesiog tu esi greitas ir stiprus, tiesiog vystai tas savo savybes, o 500 m – daug ilgesnis nuotolis. Visų šių sportininkų pagrindas buvo sprintas. Ir čempionate pirmus 200 m jie irklavo labai gerai, bet gale pritrūko jėgų. Manau, pats pagrindas jaunystėje buvo ne ten padėtas, nes buvo kitos rungtys. Čempionate paskutiniame distancijos trečdalyje truputį pritrūko stabilumo. Jiems tai buvo vienintelė atranka – į olimpiadą pakliuvo pirmasis valčių dešimtukas.

Nepavyko kelialapio iškovoti ir baidarininkams Ričardui Nekrišui bei Andrejui Olijnikui. Kas jiems pakišo koją?

Atrankos ir pusfinalio plaukimuose šie vaikinai atro-

Kanojininkas H.Žustautas

dė įspūdingai, bet finale jie buvo sunkiai atpažįstami. Gal finale buvo per dideli lūkesčiai ar galbūt, matydami savo galimybes, vaikinai neatlaikė psichologinės įtampos. Iškovoti olimpinį kelialapį jie turės šansą kitais metais Europos atrankos regatoje Čekijoje.

Kaip vertinate V.Korobovo rezultatą?

Truputėlį nuvylė, nes porą čempionatų iš eilės Vadimas pakliūdavo į dvilyktukus, kovojo Europos žaidynių finale, atrodė, kad jis daugmaž stabilizavosi suaugusiųjų sporte. Tikėjomės kažko panašaus ir pasaulio čempionate, bent jau vietos šalia finalo. Nežinau, gal įtampa, oro sąlygos, gal netiksliai treniruočių metodika buvo? Bet pasaulio čempionatas buvo ne toks, koks turėjo būti, ne taip jis gali irkluoti.

Visos reformos po Rio de Žaneiro žaidynių buvo daromos su ta mintimi, kad daugiau dėmesio bus skiriama moterų sportui. Tačiau Lietuvoje, atrodo, merginos nesiveržia irkluoti nei baidarių, nei kanojų. Pasaulio čempionate startavo vienintelė lietuvė – baidarininkė Rūta Dagtė. Kodėl neturime moterų?

Sudėtinga ir nežinau, kodėl taip yra. Jau kokius trejus ketverius metus federacijoje sukame galvas, kaip šią padėtį pakeisti, ir atsakymo neturime. Daug vilčių dėjome į 200 m rungtį ir vienvietę kanoją. Prieš porą metų pasaulio čempionate Rūta užėmė 13 vietą, manėme, kad pradėsime kilti. Juolab tai nauja rungtis, naujos galimybės ir vilčių visada yra daugiau. Bet kažkodėl nepavyko treneriams iš jos išpešti geresnio rezultato.

Kada dabar Lietuvos baidarininkai ir kanojininkai turės progą pelnyti bilietus į Tokiją?

Antras šansas bus kitų metų gegužę Čekijoje, Račicėje. Ten vyks Europos kvalifikacinė regata. Į žaidynes pakliūs vienvietininkai, užėmę 1–2 vietas, ir 1000 m rungtyje pirmąsias vietas iškovojusios dviviečių baidarių ir kanojų įgulos. Maždaug po dviejų savaičių Duisburge, Vokietijoje, vyks dar viena atranka, kurioje 200 m ir 1000 m trasose varžysis tik vienvietės baidarės ir kanojos. Čia jau bus pasaulinė atranka – dalyvaus visi, kurie nepakliuvo, į žaidynes pateks dar po vieną valtį.

Kiek mūsų įgulų tikitės matyti Tokijoje?

Maksimalus skaičius – trys įgulos, realus – dvi.

ČEMPIONATAS

REZULTATAI

2019 m. pasaulio čempionate Lietuvos sportininkų pasiekti rezultatai

KANOJOS

Vyrų vienvietė. 200 m, Henrikas Žustautas – 1 vieta (neolimpinė rungtis).

Vyrų vienvietė. 1000 m, Vadimas Korobovas – 16 vieta (į olimpinės žaidynės pateko 1–5 vietas užėmę sportininkai).

Vyrų dvivietė. 1000 m, H.Žustautas ir Ilja Davidovskis – diskvalifikuoti (į OŽ – 1–8 v.).

Moterų vienvietė. 200 m, Rūta Dagtė – 23 vieta (į OŽ – 1–5 v.).

BAIDARĖS

Vyrų vienvietė. 200 m, A.Seja – 8 vieta (į OŽ – 1–5 v.).

Vyrų dvivietė. 1000 m, Ričardas Nekrišius ir Andrejus Olijnikas – 9 vieta (į OŽ – 1–6 v.).

Vyrų keturvietė. 500 m, Aurimas Lankas, Edvinas Ramanauskas, Mindaugas bei Simonas Maldoniai – 13 vieta (į OŽ – 1–10 v.).

IR GARSIAUSI ATLETAI – ŽMONĖS

NORISI PALIEŠTI JAUTRIĄ VISUOMENĖS TEMĄ – PSICHIKOS SVEIKATĄ. PAŽVELKIME Į ŠIĄ SRITĮ ŠIEK TIEK NEĮPRASTU KAMPU – PER DIDĮJĮ SPORTĄ.

LINA VAISEITĖ

Alfredo Piazzi'o nuotr.

Jaunesni sportininkai, paprasti žmonės arba tiesiog žiūrovai, stebintys didelio meistriskumo atletus, juos sieja su psichologiniu tvirtumu. Juk, atrodytų, pergalės tarptautinėse arenose neįmanomos be psichologinio tvirtumo ar emocinio stabilumo. Rodos, šie sportininkai net nesijaudina prieš svarbiausius startus, o ką jau kalbėti apie psichikos ar elgesio sutrikimus.

Iš tiesų tarp sportininkų labai vertinamas vadinamasis psichologinis tvirtumas ir bijoma bet kokių psichologinio silpnumo apraiškų. Tai sukuria aplinką, kurioje kalbėti apie psichikos sutrikimus yra tabu. Galima nugirsti pasisakymų, esą psichikos sutrikimai būdingi tik silpniems žmonėms, o vyraujant tokiai nuomonei retas drįsta prisipažinti, kad patiria išgyvenimų ar emocijų, netelpančių į psichologiškai tvirtą sportininko apibūdinimą. Nepripažįstant sunkumų vengiama ieškoti pagalbos, o tai, deja, gali reikšti, jog simptomai ryškėja ir nemalonūs išgyvenimai ilgainiui stiprėja, trikdant ne tik sportinę veiklą, bet ir bendrą gyvenimo kokybę.

Didelio meistriskumo sportininkai visų pirma yra žmonės. Jei esate vie-

nas jų, tą kuo puikusiai žinote. Taigi ir fizinės ligos, ir elgesio ar psichikos sutrikimai jiems ir jums gali pasireikšti tokiu pat dažnumu kaip ir kitiems žmonėms.

Tarptautinės sporto psichologijos draugijos 2017 m. publikuotoje apžvalgoje rašoma, kad didžiausia tikimybė psichikos ir elgesio sutrikimui pasireikšti sutampa su geriausiai sportiniais metais, nes dažniausia tai yra amžius, kai patiriama daugiausiai streso – tiek fizinio, tiek psichologinio.

Gerai žinoma, kad didelio meistriskumo sportininkai susiduria su stresoriais, su kuriais nesusiduria kitų profesijų atstovai. Kas tie stresoriai? Ogi spaudimas dėl rezultato ir pergalių, nuolatinės kelionės, sąlyginai dažnas gyvenamosios vietos keitimas, dideli treniruočių krūviai, fizinės traumos, sudėtingas gydymas ar rehabilitacija ir jų poveikis sportinei karjerai, netikėtas išbraukimas iš rinktinės sąrašų ar nepatekimas į juos, persitreniravimas, lėtinis nuovargis ir t.t. Be šių stresorių, sportininkus dar veikia įvairios specifinės stresinės situacijos, tokios kaip priekabiavimas, užgauliojimai, patyčios ar išnaudojimas, ku-

rios kartais susiklosto komandose ar atsiranda dėl nelygiaverčio sportininko ir trenerio santykio. Dėl šių situacijų smarkiai sumažėja nukentėjusio sportininko pasitikėjimas savimi, didėja nerimas, prislėgtumas, gali atsirasti valgymo sutrikimų, polinkis piktnaudžiauti įvairiomis medžiagomis, sutrikti kūno suvokimas, o tai savo ruožtu gali skatinti ir kitus sutrikimus.

Spėjama, kad dėl visų šių stresorių poveikio sportininkų psichikai elgesio ir psichikos sutrikimai jiems gali pasireikšti net kiek dažniau nei žvelgiant į bendrosios populiacijos rodiklius, tačiau tiksliai šį reiškinį iširti ir įvertinti beveik neįmanoma dėl daugybės veiksnių. Pirmiausia dėl to, kad retoje šalyje yra privaloma psichologiškai iširti didelio meistriskumo sportininkus, o savarankiškai ne visi atletai kreipiasi pagalbos. Jei ir kreipiasi, tai vyksta anonimiškai, necentralizuotai, tad sunku įvertinti psichikos bei elgesio sutrikimų paplitimą.

Tarptautinio olimpinio komiteto iniciatyva Claudios L.Reardon su bendraautoriais 2019 m. publikuotoje apžvalgoje teigiama, kad, remiantis tyrimais, kalbant apie komandines sporto šakas perdegimas ir perdėtas alkoholio vartojimas būdingas apie 5 proc. sportininkų, o štai nerimo ir depresijos sutrikimai – apie 45 proc. Vos ne kas antram sportininkui!

Aukščiausio lygio atletų sportinė karjera pasekmių psichinei sveikatai gali turėti ir jiems baigus sportuoti. Pastebima, kad baigusis karjerą sportininkams psichikos ir elgesio sutrikimai pasireiškia dažniau, nei būdinga bendrajai populiacijai. Pastebima, kad kuo sunkiau buvęs sportininkas adaptuojasi gyvenime be didžiojo sporto, kuo daugiau nepasitenkinimo, tuo daugiau distreso, miego sutrikimų, rūkymo ir kitokio save žalojančio elgesio jis išgyvena.

Vis daugiau sportininkų pasiryžta prabilti apie užklupusius psichologi-

nius sunkumus, su kuriais susiduria savo profesiniame kelyje. Pavyzdžiui, ne taip seniai garsus plaukikas Michaelas Phelpsas viešai prakalbo apie patirtą depresiją. Anot sportininko, jos intensyvumas buvo toks didelis, kad net nesinorėjo gyventi. Tai vyko po 2012 m. Londono žaidynių, kuriose plaukikas laimėjo šešis medalius!

Kita sportininkė – Didžiosios Britanijos treko dviratininkė, olimpinė čempionė Victoria Pendleton papasakojo apie savo depresiją ir savižudiškas mintis. Depresija jai buvo diagnozuota praėjusią vasarą – po to, kai dalyvaudama CNN dokumentiniame seriale ji patyrė deguonies badą kopdama į Everestą. Pati trekininkė sako, kad kopimas į Everestą šalia kitų tuometinio gyvenimo stresorių buvo tik vienas iš veiksnių. Šios dvi istorijos atskleidžia, kaip elitiniai sportininkai, patirdami gausybę kasdienių stresorių, tampa pažeidžiami sportinės karjeros metais ir vėliau, jau pasitraukę iš aktyviojo sporto.

Garsi mūsų plaukikė, olimpinė čempionė Rūta Meilutytė taip pat papasakojo apie išgyventą depresiją. Tokių sportininkų yra ir daugiau. Galbūt kol kas ne visi drįsta kalbėti viešai. Tačiau kiekvienas atvirumo pliūpsnis byloja, kad sunku būna visiems ir labai svarbu tuo metu ieškoti bei rasti palaikymą: šeimos, draugų, profesionalų.

Didelio meistriskumo sportininkų psichinės sveikatos tema pastaraisiais metais tampa labai svarbi ir tarp sporto psichologų. Anksčiau didžiausias dėmesys būdavo skiriamas savo potencialo įgyvendinimui – psichologinių įgūdžių, padedančių siekti pergalių, mokymui, o dabar profesionalūs bendruomenės atsisuko į psichologinių sunkumų patiriančius atletus.

Tarptautinė sporto psichologų bendruomenė (ISSP, 2017), vėliau Europos sporto psichologijos federacija (FEPSAC, 2018), o šiais metais ir Tarptautinis olimpinis komitetas (2019) publikavo apžvalginius straipsnius, kuriuose kalbama apie didžiausio meistriskumo sportininkų psichinės sveikatos puoselėjimą, pagalbą atpažįstant sutrikimus, paramą bei gydymą.

Pabrėžiama, kad į didelio meistriskumo sportininką būtina žvelgti visapusiškai – kaip į asmenybę, turinčią įvairiapės patirties, o sportas tėra viena iš jo veiklų. Kitaip sakant, stengiamasi atsikratyti mito, kad psichikos sutrikimas yra silpnumo požymis, apie kurį

didelio meistriskumo sporte nevalia kalbėti. Priešingai, pabrėžiama, kad būtent vengimas kalbėti šia tema verčia sunkumų patiriančius sportininkus jaustis vienišus, atskirtus, ieškoti būdų, kaip paslėpti savo negandas, o ne veiksmingų sprendimo kelių, pagalbos ar gydymo. Liūdna, kad ne taip jau retai šie sportininkai nutraukia sėkmingą sportinę karjerą, kurią būtų galėję tęsti, jeigu laiku būtų sulaukę pagalbos.

Kartais pačiam sportininkui nelengva įvertinti savo būsenos sunkumo lygį. Didžiąjame sporte ne tik vengiama kalbėti apie psichikos ar elgesio sutrikimus, siejant juos su psichologiniu silpnumu, bet ir įprasta bandyti įveikti fizines bei psichologines negandas kartais tiesiog jas ignoruojant ar neigiant. Juk bet kuri didelio intensyvumo ar krūvio treniruotė reikalauja valios pastangų, skatina nekreipti dėmesio į patiriamą diskomfortą. Šie įgūdžiai panaudojami ir psichologiniam diskomfortui įveikti.

Be to, kartais keblumų kelia ne klinikinis sutrikimas, tai yra toks simptomų lygis, kuris jau diagnozuojamas kaip sutrikimas, o šiek tiek mažiau išreikšti sunkumai, kurių neužtenka, kad būtų diagnozuotas sutrikimas, bet ir ne tokie menki, kad reikėtų jų nepaisyti. Jei pagalbos kreipiamasi laiku, tikėtina, kad simptomai nestiprės. Deja, būtent šiame etape dar atrodo, kad pagalbos iš šalies nereikia, nes sportininkas mano, kad gali susitvarkyti ir pats.

Susigaudyti tiek sportininkams, tiek jų treneriams padeda ir turimos žinios. Praktikoje nutinka, kad sportininkai ar jų treneriai pas psichikos sveikatos specialistus ateina su klausimu, ar jiems viskas gerai. Toks klausimas yra sveikintinas, nes kartu su specialistu įvertinus padėtį pa-

prasčiau rasti tinkamus sprendimus ar profesionalios pagalbos, jeigu jos reikia, būdus.

Jau minėtoje Tarptautinio olimpinio komiteto publikacijoje autoriai apibendrina ir išskyrė tokias psichikos ir elgesio sutrikimų, dažniausiai pasireiškiančių didelio meistriskumo sportininkams, grupes:

– Miego sutrikimai ir sunkumai. Nors tikslų duomenų nėra, manoma, kad apie 50 proc. didelio meistriskumo sportininkų būtų galima apibūdinti kaip prastus miegotojus.

– Klinikinė depresija ir depresijos simptomai. Tikrosios klinikinės depresijos paplitimas tarp didelio meistriskumo sportininkų, įvairiais duomenimis, svyruoja nuo 4 iki 68 proc. Kitaip sakant, gali būti, kad kai kuriose grupėse net 6 iš 10 sportininkų patiria itin slegiančią būseną.

– Nerimas ir su juo susiję sutrikimai. Nuolatinis nerimas, nesusijęs su jokiais konkrečiomis aplinkybėmis, įvairių tyrimų duomenimis, didelio meistriskumo sportininkams būdingas daugmaž tokiu pat dažnumu kaip ir bendrajai populiacijai, tai yra nuo 6 iki 14 proc., ir dažniau pasireiškia moterims.

– Potrauminis streso sutrikimas ar kiti su trauma susiję padariniai. Kadangi didelio meistriskumo sportininkai susiduria su daug stresinių situacijų, jiems gana būdingi su psichologine trauma susiję sutrikimai, pavyzdžiui, potrauminis streso sutrikimas, ūminė reakcija į stresą ir adaptacijos sutrikimai. Manoma, kad su traumuojančia patirtimi susiję sutrikimai sportininkams būdingesni nei bendrajai populiacijai ir siekia 13–23 proc.

– Valgymo sutrikimai. Spėjama, kad šios grupės sutrikimai (nervinė ano-

”
NEPRIPAŽĪSTANT SUNKUMŲ VENGIAMA IEŠKOTI PAGALBOS, O TAI, DEJA, GALI REIKŠTI, JOG SIMPTOMAI RYŠKĖJA IR NEMALONŪS IŠGYVENIMAI ILGAINIUI STIPRĖJA, TRIKDYDAMI NE TIK SPORTINĘ VEIKLĄ, BET IR BENDRĄ GYVENIMO KOKYBĘ.

LINA VAISEITĖ

reksija, nervinė bulimija, nervinis persivalgymas) ar sutrikęs valgymas (kai nepakanka simptomų valgymo sutrikimui diagnozuoti, bet valgymo įpročiai akivaizdžiai neatitinka įprastinių sveikų normų) yra šiek tiek dažnesni tarp sportininkų, nei nustatyti bendrosios populiacijos rodikliai (iki 19 proc. tarp vyrų ir 45 proc. tarp moterų).

– Dėmesio deficito/hiperaktyvumo sutrikimas (DDHS). Duomenų apie šio sutrikimo apraiškas tarp didelio meistriškumo sportininkų labai nedaug. Manoma, kad DDHS paplitimas tarp sportininkų gali būti didesnis nei bendrosios populiacijos, nes aktyvius jaunuolius linkstama leisti į sportą, kad jie turėtų, kur išlieti energiją. Kita vertus, jei šį sutrikimą turintis sportininkas pasiekia didelio meistriškumo lygį, tai rodo gerą socialinę adaptaciją, todėl tikėtina, kad simptomai nebūna labai išreikšti.

– Bipoliniai arba psichoziniai sutrikimai. Tarp specialistų šie sutrikimai priskiriami skirtingoms grupėms, tačiau čia kartu minimi dėl to, kad tai sudėtingi, tarp sportininkų mažai tyrinėti ir dažnai medikamentinio gydymo reikalaujantys sutrikimai, kurie sportinę veiklą didelio meistriškumo lygiu daro bemaž neįmanomą.

– Su sportine veikla susijęs galvos sutrenkimas. Kalbant apie kai kurias sporto šakas, ypač apie kontaktines, tai sąlyginai įprastas reiškinys, nors ir imamasi saugumo priemonių. Paprastai toks sutrenkimas sukelia trumpalaikius neurologinius simptomus, nors kartais jie gali užsitęsti.

– Lošimo ar kitų elgesio priklausomybių sutrikimai. Šiai grupei priskiriama didelė elgesio priklausomybių įvairovė (alkoholio ir įvairių narkotinių medžiagų, draudžiamųjų preparatų, galinčių pagerinti sportinį pasirodymą, vartojimas, priklausomybė nuo lošimų ir kt.), kurių kiekviena yra sąlyginai paplitusi tarp sportininkų.

Reikia turėti omenyje ir tai, kad psichikos ir elgesio sutrikimai dažnai susipina. Pavyzdžiui, nuotaikos sutrikimai gali sukelti nerimo bangas – ir atvirkščiai. Lygiai taip pat nerimas gali sukelti miego ar valgymo sutrikimus, skatinti piktnaudžiauti įvairiomis medžiagomis. Be to, miego sutrikimai ilgainiui skatina nuotaikos svyravimus ir taip toliau. Dėl šių negalavimų prastėja sportinė veikla, o tai savo ruožtu kelia nepasitenkinimą ir kitus neigiamus jausmus.

Beveik visi psichikos ir elgesio sutrikimai neigiamai veikia fizinę sveikatą – atsirandanti energijos stoka riboja

atsigavimo galimybes, sportinės formos gerėjimą, dėl valgymo sutrikimų ar sumenkusio apetito organizmas tiesiogine šio žodžio prasme turi funkcionuoti labai ribotais resursais, dėl vengimo reakcijų nukenčia treniruotės ar rehabilitacijos (gydymo) procesai. Neigiamas poveikis sportininko socialiniam gyvenimui ir bendrai jo gerovei toks akivaizdus, kad, rodos, net neverta apie tai užsiminti.

Galbūt dėl šių priežasčių tiek TOK, tiek sporto psichologų bendruomenės stengiasi kuo daugiau kalbėti apie psichikos ir elgesio sutrikimus tarp sportininkų. Pasitelkiami garsūs atletai, siekiama parodyti, kad su sunkumais gali susidurti kiekvienas, kad tai nėra nei silpnumas, nei gėda. Kiekvienas toks viešumas padrašina kitus ieškoti pagalbos ir mažina neigiamas nuostatas, susijusias tiek su psichine sveikata, tiek su pagalbos paieška.

Dirbant su sportininkais pirmiausia teikiama psichoterapinė pagalba, atsižvelgiama į kai kuriuos specifinius sunkumus, tai yra diferencinės diagnostikos iššūkius (pavyzdžiui, tenka atskirti klinikinę depresiją nuo persitreniravimo sindromo), organizacinius sporto aspektus (įprasta, kad psichoterapiniai susitikimai vyksta kartą per savaitę, tačiau dėl sportininkų treniruočių ir varžybų grafiko dažnai tenka susitikimus dažninti arba retinti, įtraukti nuotolinius pagalbos būdus ir pan.).

Viena vertus, specialistams rekomenduojama hospitalizuoti ar skirti medikamentinį gydymą didelio meistriškumo sportininkams, jei akivaizdu, kad tokio gydymo reikia, kita vertus, stengiamasi tokio gydymo vengti, jei yra kitų pagalbos būdų.

Dažniausiai rekomenduojama psichoterapinė pagalba, įskaitant individualius bei grupinius užsiėmimus, įvertinant vieno ir kitų naudą pagal sutrikimo pobūdį.

Prieš skiriant bet kokį medikamentinį gydymą didelio meistriškumo sportininkams šis žingsnis nuodugniai apsvaistomas ir įvertinamas, atsižvelgiant į jo būtinumą ir galimą šalutinį poveikį sportinei veiklai, pavyzdžiui, tikėtiną slopinimą, mieguistumą, svorio pokyčius, širdies ir kraujagyslių sistemos sutrikimus, sutrikusią dėmesio koncentraciją, galvos svaigimą ir kt. Be to, būtina atsižvelgti ir į tai, kad vaistas negali būti draudžiamųjų (dopingo) preparatų sąrašė. O jei kitoks gydymas neįmanomas, būtina nuosekliai atlikti visus reikiamus žingsnius, kad sportininkas vėliau nebūtų apkaltintas neteisėtu preparatų vartojimu (pasirūpinti vartojimo gydymo tikslais išimtimi ar laikinai, tai yra gydymo laikotarpiu, sustabdyti sportinę veiklą).

Šaltiniai:

Karin Moesch ir kt. (2018). FEPSAC position statement: Mental health disorders in elite athletes and models of service provision, *Psychology of Sport & Exercise*, 2018, 38, 61–71.

Claudia L.Reardon ir kt. (2019). Mental health in elite athletes: International Olympic Committee consensus statement (2019), *British Journal of Sports Medicine*, 2019, 53, 667–699.

Robert J.Schinke ir kt. (2018). International society of sport psychology position stand: Athletes' mental health, performance, and development, *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 2018, 16:6, 622–639.

„KAMUOLINIŲ“ SPORTO PASAULIO UŽKULISIAI

ANTRAŠTĖ NETURI NIEKO BENDRA SU TO PATIES PAVADINIMO MŪSŲ ŠALYJE LIŪDNAI PAGARSĖJUSIA KRIMINALINE GRUPOUTE. TAI POPULIARAUS AMERIKIEČIŲ SERIALO „BALLERS“ PAŽODINIS VERTINYS.

DR. DAINIUS GENYS

VDU sociologas

JAV šis žodis dažniau vartojamas šnekamojoje kalboje, norint apibūdinti krepšininkus. Antroji, žargoninė, reikšmė – sėkmės sulaukęs, prasimušęs žmogus. Deja, lietuvių kalboje panašaus daugiaprasmio žodžio, kuris pabrėžtų minėtas reikšmes, neturime. Kur kas dažniau, bent jau lietuviškose televizijų programose, serialas „Ballers“ verčiamas tiesiog „Žaidėjai“. Vis dėlto manau, kad pažodinis vertimas atskleidžia gilesnę ar bent jau metaforinę šio serialo reikšmę.

Apie ką šis serialas ir kuo jis gali būti aktualus „Olimpinės panoramos“ skaitytojams? Išmintingoji „Wikipedija“ pateikia tokį apibūdinimą: „Ballers“ yra amerikiečių komedijos ir dramos televizijos serialas, kurį sukūrė Stephenas Levinsonas. Pagrindinį Spencerio Strasmoro'o – amerikietiškojo futbolo lygos (NFL) žaidėjo – vaidmenį atlieka Dwayne'as Johnsonas. Spenceris – sportinę karjerą baigęs futbolininkas, kuris nutaria tapti kitų NFL žaidėjų finansų vadovu. Visai neseniai startavo jau penktasis šio serialo sezonas, kuris, kaip teigiama, bus paskutinis.

Verta paminėti ir tai, kad kažin ar pagrindinio veikėjo vaidmeniui atlikti būtų galima rasti tinkamesnę kandidatūrą nei imponantiškasis D.Johnsonas. Pats karjerą pradėjęs būtent kaip sportininkas (jei sutiksime, kad amerikietiškosios imtynės priklauso šiai kategorijai), vėliau jis pasuko į kino industriją. Pradžią nebuvo lengva, tačiau užsispyrimas ir asmeninis žavesys galiausiai padėjo jam tapti Holivudo megažvaigžde. Gal todėl jo įkūnytas personažas toks įtikinamas sėkmės pavyzdys. Deja, tokių atvejų nėra labai daug.

Lietuvoje populiari sakyti, kad kamuolys yra apvalus, arba, kitaip sakant, visko gali nutikti. Ko gero, panašus leitmotyvas galėtų skambėti ir šiame seriale. Kamuolys čia tapatina-

mas su sportininko karjera, kuri gali suteikti puikią progą susikurti geresnį gyvenimą net ir vaikams, paaugliams, kilusiems iš prasčiausių, skurdžiausių miestų rajonų. Bet vos karjerai pasibaigus visa prabanga, pasakiški turtai gali nepaaiškinamai greitai dingti. Esu skaitęs, kad, tarkime, populiariausioje JAV krepšinio lygoje NBA per penkerius metus po karjeros baigimo bankrutuoja apie 60 proc. žaidėjų. Statistika nėra džiuginanti.

Taigi „Kamuolinių“ pavadinimas daug iškalbingesnis nei „Žaidėjų“, nes įkūnija sunkiai nuspėjamą sportininko karjerą, kuri, kaip ir pats žaidimas, priklauso ne tik nuo aiškių taisyklių, sportininko profesionalumo, talento, bet ir nuo kitų aplinkybių – artimųjų palaikymo, agentų žmogiškumo, komandos vadovų įnorių bei įgeidžių, o svarbiausia – individualaus charakterio savivokos ir priimtų sprendimų nuovokos. Filme kalbama apie sporto vaidmenį amerikietiškos svajonės kontekste: kamuolys, čia įkūnijantis sportininko karjerą, gali tapti bilietu į neregėtą aukštumą, bet kartu ir nemokamu nusileidimu žemyn.

Sėkminga karjera galintys pasigirti sportininkai nuolat apsupti žmonių. Tiek tų, kurie jiems padeda (trenerių, medikų, kolegų, austruolių), tiek įvairiausio plauko prisiplakėlių. Baigus karjerą neretai visa tai dingsta ir jie vieniši stoja akistaton su tolesniu likimu. Būdami gana jauni (35–40 m.) daugelis jų būna priversti viską pradėti iš naujo. Neretai karjeros pabaiga reiškia ir tam tikrą tuštumą, o kai kada – ir depresiją. Seriale pasakojama apie tai, kad karjeros pabaigai ir gyvenimui po sporto reikia pradėti ruoštis kuo anksčiau. Tačiau esant dinamiškame sporto pasaulyje ir nuolat jaučiant nenutrūkstamą dėmesį tai nėra lengva užduotis. Kaip teigia serialo kūrėjai, kur kas dažnesnės įvairiausių kuriozinės situacijos nei racionalūs sprendimai.

Aktorius
D.Johnsonas

”
**NERETAI
KARJEROS
PABAIGA
REIŠKIA IR TAM
TIKRĄ TUŠTUMĄ,
O KAI KADA – IR
DEPRESIJĄ.**

Būtų pernelyg preteninga teigti, kad serialas yra edukacinis ar atveriantis nežinomą sporto pasaulio pusę. Nors šiokio tokio industrijos demaskavimo esama, vis dėlto tai pramoginis kūrinys. Pasitelkdami humorą ir sužetinių intrigų raizgalynę filmo kūrėjai atveria ne tik kasdienę sportininkų gyvenimo rutiną, bet ir sporto industrijos užkulsius.

Lietuva, žinoma, – kita orbita. Tiek dėl šalies mažumo, tiek dėl sportininkų bendruomenės nuoseklaus herojiškumo pas mus vis dar dominuoja idealistinė sporto samprata (bent jau viešumoje), neišvengiamai apimanti (ar bent jau neleidžianti kritikuoti) ir sporto industriją. Laimei, turime vos vieną kitą iš konteksto išskiriantį pavyzdį, kuris suskamba arogancija, machinacijomis, cinizmu, nesugebėjimu susidoroti su užklupusia šlove bei elementariomis kvailystėmis. Kartais pagalvoju, kodėl neturime įtaigių, panašaus turinio serialų Lietuvoje. O gal reikia džiaugtis, kad mūsų sporto industrija žmogiškesnė?

NUO OLIMPIEČIŲ – IKI VIRŠININKŲ

ĖJIKAI, PEKINO OLIMPIEČIAI, BROLIAI DVYNIAI DARIUS IR DONATAS ŠKARNULIAI SPORTUODAMI DAUG DĖMESIO SKYRĖ MOKSLUI IR DABAR UŽIMA AUKŠTAS PAREIGAS VALSTYBĖS SIENOS APSAUGOS TARNYBOJE.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Asmeninio albumo nuotr.

Darius ir Donatas
Škarnuliai su
žmonėmis Tatruose

Pekino olimpinį žaidynių dalyviams broliams dvyniams Dariui ir Donatui Škarnuliams dabar 41-eri. Abu jie dirba Valstybės sienos apsaugos tarnyboje (VSAT) ir užima aukštas pareigas. Stengdamiesi išlaikyti gerą formą broliai ir toliau sportuoja, penkis kartus per savaitę bėgioja netoli jų darbovietės esančiame Vingio parke.

Su malonumu pabėgiotų ir rytais, tačiau jau prieš septynias turi būti darbe, todėl tenka keltis šeštą valandą ryto. „Rytais pabėgioti labai smagu, bet tą padaryti galime tik savaitgaliais, kai paneriu bėgame į Vingio parką, ar sugrįžę į gimtąjį Alytų, kuriame gyvena mūsų mama“, – sako Darius.

METĖ, BET VĖL GRĮŽO

Alytuje prabėgo brolių dvynių Škarnulių vaikystė, čia jie baigė Šaltinių vidurinę mokyklą ir nuo šeštos klasės pradėjo lankyti sportinio ėjimo pratybas. Juos treniravo Genadijus Graževičius. 1995-aisiais įstoję studijuoti į tuometę Lietuvos policijos akademiją visą dėmesį ėmė skirti mokslui ir antrame kurse metė sportuoti.

Policijos akademijoje baigę bakalauro studijas, o 2000 m. tuometėje Teisės akademijoje įgiję magistro diplomus, 2004-aisiais broliai grįžo į sportinį ėjimą. Grįžo ne šiaip sau, o užsidedę pasiekti svajonę – sudalyvauti olimpinėse žaidynėse.

Jų karjera didžiajame sporte tęsėsi ketverius metus. Abu įvykdė normatyvus ir iškovojo teisę dalyvauti Pekino žaidynėse. Donatui olimpinį žaidynių metais Slovakijoje netgi pavyko pagerinti 17 metų senumo Lietuvos 50 km nuotolio rekordą (3 val. 49 min. 30 sek.).

Tačiau olimpinės žaidynės broliams susiklostė nesėkmingai: Darius gavo tris įspėjimus už taisyklių pažeidimą ir buvo diskvalifikuotas, o Donatas distancijos irgi nebaigė. Iš karto po olimpiados Darius baigė sportinę karjerą, o Donatas 2009-aisiais dar atstovavo Lietuvai pasaulio lengvosios atletikos čempionate ir 50 km distancijos finišo liniją kirto keturioliktas (2007 m. – dvyliktas).

„Kai aktyviai sportavome, tai buvo

”

**FOTOAPARATĄ PIRMĄ
KARTĄ Į RANKAS
PAĖMIAU 2010-AISIAIS.
TAČIAU FOTOGRAFUOJU
RETAI, DU TRIS KARTUS
PER METUS. IR TIK
SPORTINĮ ĖJIMĄ.**

DARIUS ŠKARNULIS

gražus mūsų gyvenimo etapas. Ir nors nepelnėme medalių per pasaulio ar Europos čempionatus, olimpinės žaidynės, tos akimirkos niekada neišblės iš mūsų atminties“, – sako Donatas.

AUKŠTO RANGO PAREIGŪNAI

Dabar broliai Škarnuliai – aukšto rango pareigūnai. Darius nuo 2005-ųjų gegužės – VSAT imuniteto skyriaus viršininkas, o Donatas nuo 2016-ųjų – VSAT kriminalinių tyrimų valdybos

Broliai bėgimo trasoje

▲ Pekino olimpinėse žaidynėse

viršininkas. Kaip abu kuklindamiesi sako, jų pareigos normalios – nei aukštos, nei žemos.

„Mūsų pagrindinis darbas – korupcijos prevencijos priemonių įgyvendinimas apsaugos tarnyboje. Paprastai tariant, negerovių išaiškinimas ir jų užkardymas. Darbas sudėtingas, ypač psichologiškai. Apie korupcijos nusikaltimus nelabai kas skuba pranešti, patiems pareigūnams reikia susirasti požymius, juos apčiuopti ir užfiksuoti, kad bylos pasiektų teismus. Dauguma mūsų prevencinių priemonių susijusios su tam tikrais ribojimais, draudimais, o tai kelia pareigūnų pasipriešinimą, viską reikia įrodinėti. Tai atima nemažai sveikatos“, – pasakoja Darius.

Buvusiam ėjikui darbas patinka, bet jau norėtų ramesnio. Kadangi darbas įtemptas, kartais ir naktimis neužmiega, bet tada aplanko ir neblogos mintys.

Donato vadovaujamoje Kriminalinių tyrimų valdyboje – gerokai daugiau veiklos sričių, todėl ir rūpesčių daugiau nei Dariui.

ĖJIMĄ IŠKEITĖ Į BĖGIMĄ

„Aktyviai sportuodami mes galvoje ne tik apie pasiekimus ėjimo takelyje, bet ir apie savo ateitį. Baigę mokslus į profesionalųjį sportą grįžome jau dirbdami atsakingą darbą. Į ėjimą sugrįžome 2004-ųjų pabaigoje, o po metų gegužės pradžioje jau tapau skyriaus viršininku. Galima sakyti, kad atsakingos pareigos ir sugrąžino į sportą. Po darbo būtinai reikėjo pa-

bėgioti, išblaivyti galvą“, – svarsto Darius.

Dabar broliai sportinį ėjimą iškeitė į bėgimą. Jie ne tik aktyviai treniruojasi, bet ir dalyvauja įvairiose varžybose. Praėjusių metų balandžio mėnesį Darius su Donatu bėgo maratoną Hanoveryje, Vilniuje įveikė pusės maratono trasą.

Darius Hanoveryje maratoną nubėgo per 2 val. 30 min. 32 sek., pasiekė asmeninį rekordą ir užėmė aštuntą vietą, o tarp savo amžiaus grupės dalyvių tapo nugalėtoju. Donatas savo asmeninį rekordą irgi pakoregavo pernai, bet Eindhovene, o šių metų balandį, vėl varždamasis Hanoveryje, rekordą pagerino iki 2 val. 34 sek. (Darius šiemet bėgo sirguliuodamas ir distancijos nebaigė).

„Kai nieko nelaimime, tai apie mus nieko ir negirdėti, bet mums varžybos suteikia ypač daug motyvacijos atkakliau treniruotis. Dabar mūsų planuose – rugsėjį vyksiantis Vilniaus maratonas“, – sako broliai.

RANKOSE – FOTOAPARATAS

Šiuo metu sportinis ėjimas liko tik brolių prisiminimuose – galutinį karkjero tašką padėjo prieš trejus metus. „Stingsta visi sąnariai, ėjikams reikia būti plastiškesniems, o kaip išeina bėgti – taip gerai. Be to, mažai būna sportinio ėjimo varžybų mėgėjams, o veteranais mes dar nesijaučiame“, – šypstelį Darius.

Jie nepraleidžia sportinio ėjimo varžybų Lietuvoje, atidžiai seka mūsų

sportininkų startus ir džiaugiasi pasiektais rezultatais. Nepatingi nuvažiuoti iki Slovakijos miesto Dudincų, kuriuose kas pavasarį vyksta rimtos tarptautinės varžybos.

Kažkada broliai ten patys rungtyniavo, o dabar jiems įdomu pasižiūrėti, kaip tose pačiose trasose kovoja geriausi pasaulio ėjikai. Darius su saviimi retkarčiais pasiima ir fotoaparata, stengiasi įamžinti įdomesnius momentus. Jo nuotraukos kokybiškos, užfiksuoti kadrai verti dėmesio.

„Fotoaparata pirmą kartą į rankas paėmiau 2010-aisiais. Tačiau fotografuoju retai, du tris kartus per metus. Ir tik sportinį ėjimą. Labai patiko Alfredo Pliadžio nuotraukos, tačiau man iki jo meistriškumo dar labai toli“, – sako Darius.

POMĖGIS – KELIONĖS IR KALNAI

Broliai jau sukūrę šeimas: Darius augina dukrą Luknę, kuriai per Jonines sukako treji, ir laukia rugsėjo mėnesį gimiančio sūnaus. Donatas vaikų dar neturi ir tuo klausimu, kaip sakoma, dirba.

Darius ir Donatas Škarnuliai visur kartu – sykiu ir dirba, ir sportuoja, ir ilsisi. Didelis jų pomėgis – kelionės ir kalnai. Kasmet per atostogas su šeimomis važiuoja į kalnus pavaikščioti. Praėjusiais metais buvo išvykę į Zakopanę, kurią pasirinko jau penktą kartą, žavėjosi Tatrais bei Alpėmis.

Pekino olimpiečiams įdomu vaikščioti netgi tais pačiais maršrutais, nes kalnai juos veikia ypač teigiamai.

DISKUSIJA

DIDĖJA ŽAIDYNIŲ BENDRUOMENĖ

Artėjant šeštajam Lietuvos mažųjų žaidynių sezonui į tradicinę apvaliojo stalo diskusiją susirinko didžiausio šalyje ikimokyklinio amžiaus vaikams skirto sporto projekto organizatoriai.

LTOK vykusiame susitikime aptarti praėjusių metų rezultatai, pasidalyta naujojo sezono lūkesčiais, diskutuota apie priemones, padėsiančias judėjimo džiaugsmą patirti dar daugiau vaikų.

Žaidynes organizuojantys LTOK ir Respublikinės ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacijos (RIUKKPA) atstovai pasidžiaugė, kad kasmet projektas vyksta vis sklandžiau, o į sportines veiklas įsitraukia ne tik vaikai, bet ir jų šeimos nariai, pedagogai.

Prieš dvejus metus Lietuvos mažųjų žaidynėse dalyvavo 227 ikimokyklinio ugdymo įstaigos, o praėjusį sezoną šis skaičius šoktelėjo iki 269. Tikimasi, kad šį sezoną žaidynių bendruomenė padidės iki 300 ikimokyklinio ugdymo įstaigų.

Susitikimo metu prisimintas ir penktasis RIUKKPA gimtadienis. Šia proga asociaciją pasveikino LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

D. Gudžinevičiūtė ir RIUKKPA prezidentė A. Vizbarienė

V. Vencienė ir E. Petkus

JAUNIMO ŽAIDYNĖS

RENGS DVI ŠALYS

Kitų metų pradžioje, sausio 9–22 d., Šveicarijoje ir Prancūzijoje bus surengtos trečiosios pasaulio jaunimo žiemos olimpinės žaidynės. Na, o rugsėjo 3–4 d. Lozanoje vyko misijos vadovų seminaras. Jame dalyvavo 76 nacionalinių olimpinė komitetų delegatai, Lietuvai atstovavo LTOK sporto direktorius Einius Petkus bei vyr. referentė Vida Vencienė.

Žaidynes rengs dvi šalys. Bus nemažai naujų rungčių, bet mūsų šalies dalyvauja tradicinėse. Pirmą kartą sportininkai į varžybas važinės ne autobusais, o

traukiniais. Olimpinis kaimelis įsikurs Lozanos universiteto teritorijoje, sportininkai gyvens naujai pastatytuose bendrabučiuose.

Tikimasi, kad Lietuvai atstovaus apie 14 sportininkų. Dabar žinoma, kad šešias vietas (po tris merginas ir vaikus) turės biatlonininkai. Tikimasi, kad žaidynėse taip pat dalyvaus trys mūsų slidininkai (du vaikinai ir mergina), du kalnų slidininkai (vaikinas ir mergina), po vieną ledo ritulininką, snieglenčininką ir dailiojo čiuožimo atstovė. Galutinė rinktinė paaikšės gruodžio 1 d.

SVETUR

UGNIS IR TALISMANAS

Rugsėjo 17 d. Atėnų „Panathinaiko“ stadione įžiebta trečiųjų jaunimo žiemos olimpinė žaidynių ugnis. Ji jau po dviejų dienų pasiekė žaidynių sostinę Lozaną. Šiame Šveicarijos mieste jaunieji sportininkai varžysis 2020 m. sausio 9–22 d.

Olimpinis deglas buvo įžiebtas naudojant saulės spindulius. Ugnis degs iki pat jaunimo žaidynių atidarymo ceremonijos ir per ateinančius keturis mėnesius apkelia visus 26 Šveicarijos kantonus.

Na, o 2022 m. žiemos olimpinės žaidynės, kurios vyks Pekine, jau turi savo oficialų talismaną – juo išrinkta panda Bing Dwen Dwen. *Bing* reiškia ledą ir simbolizuoja tyrumą bei stiprybę, o *Dwen Dwen* reprezentuoja vaikus. Šis talismanas įkūnija atletų stiprybę ir valią. Jis prisidės

Pekino žaidynių talismanas

prie olimpinės dvasios sklaidos.

Bing Dwen Dwen – su ledo kostiumu, o kairiame delne esanti širdelė simbolizuoja šalies svetingumą. Ryškios aureolės formos spalvos aplink talismano veidą atspindi ledą ir sniegą sporto aikštynuose bei ryšį su pažangiomis technologijomis.

POŠĖDIS

VIZITAI, FORUMAI,
SEMINARAI

Rugsėjo 19 d. vyko LTOK vykdomojo komiteto posėdis, kuriam pirmininkavo LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Posėdyje buvo aptartas dalyvavimas XV Europos jaunimo vasaros olimpiniam festivalyje Baku, Lietuvos jaunųjų sportininkų rezultatai ir potencialas, užsiminta apie galimus jaunųjų Lietuvos sportininkų ruošimo finansavimo pokyčius. Olimpinių sporto direktoriaus pavaduotojas Kazys Steponavičius atkreipė dėmesį į tai, kad 2021 m. olimpinio festivalio Slovakijoje dalyviai turėtų būti ir pagrindiniai Lietuvos rinktinės kandidatai į ketvirtąsias pasaulio jaunimo olimpines žaidynes 2022 m.

D.Gudžinevičiūtė informavo apie Olimpinių solidarumo forumą Kirgizijoje, kur ji dalyvavo drauge su LTOK generaliniu sekretoriumi Valentinu Paketūru. LTOK vadovai klausėsi garsaus sporto mokslininko Volodymyro Platonovo pranešimo apie centralizuotą sportininkų rengimą, jaunųjų atletų ugdymą, susipažino su Minske vykusių

Elvio Žaldario nuotr.

Europos žaidynių biudžetu ir naudos grąža, išgirdo kitų kolegų pristatytą olimpinio judėjimo aktualijų.

Apie LTOK delegacijos vizitą į Tokiją, kuriame vyko viso pasaulio olimpinių rinktinų misijų vadovų seminaras, informavo Lietuvos olimpinio fondo (LOF) direktorius Mantas Marcinkevičius.

Dar vienas misijų vadovų seminaras vyko

Lozanoje. Apie dalyvavimą jame informavo LTOK olimpinio sporto direktijos vyr. referentė Vida Vencienė.

LOF direktorius M.Marcinkevičius pristatė Airijoje vykusį lietuvių bendruomenės sporto festivalį. LTOK ir LOF prie jo prisidėjo konsultacijomis ir dovanomis dalyviams.

Posėdyje buvo pateikta informacija apie artėjančią „LTeam“ konferenciją.

UŽ NUOPELNAS

APDOVANOJIMAI
SUKAKTUVININKAMS

Rugsėjo 19-ąją, po LTOK vykdomojo komiteto posėdžio, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė apdovanojo Lietuvos sportui ir olimpiniam sąjūdžiui nusipelnčius žmones, neseniai minėjusius ar greit minėsiančius jubiliejines sukaktis.

85-mečio proga LTOK medalis „Už nuopelnus olimpizmui“ įteiktas buvusiam Lietuvos ir SSRS stalo teniso rinktinės nariui, ilgamečiam treneriui ir aktyviam teisėjui Albinui Čepaičiui.

80-mečio proga LTOK antrojo laipsnio ženklą „Už nuopelnus“ apdovanoja buvusi ilgametė dailiojo jojimo trenerė Laima Šilalienė. Ji yra Lietuvos traktorių žirgų augintojų asociacijos prezidentė, Šalčininkų rajono jojimo sporto klubo „Pasaga“ prezidentė.

70-mečio proga LTOK antrojo laipsnio ženklą „Už nuopelnus“ D.Gudžinevičiūtė įteikė Česlovui Garbaliuskui, Lietuvos studentų sporto asociacijos prezidentui, Europos universitetų sporto asociacijos signatarui ir vykdomojo komiteto

Elvio Žaldario nuotr.

Iš kairės: S.Šanteriovas, J.Virbickienė, Č.Garbaliuskas, M.Vilčinskienė, D.Gudžinevičiūtė, L.Šilalienė, J.Kontvainienė, A.Čepaitis, G.Skorupskas

nariui, Lietuvos olimpinės akademijos akademikui. Toks pat apdovanojimas jubiliejaus proga įteiktas nusipelnusiai Lietuvos tinklinio treneri Jolitai Virbickienei, išugdžiusiai visą būrį žinomų žaidėjų.

60-mečio proga Olimpinių žvaigždė apdovanojamas ilgametis Lietuvos sportinių šokių federacijos prezidentas, LTOK revizijos komisijos narys Gintaras Skorupskas.

LTOK medaliais „Už nuopelnus olimpizmui“ 60-mečio proga apdovanojami ilgametis Molėtų sporto centro rankinio treneris, šios sporto šakos turnyrų organizatorius Steponas Šanteriovas ir Lietuvos greitojo čiuožimo trenerė, programos „Čiuožimas – mūsų laisvalaikis“ pradininkė bei puoselėtoja Marytė Vilčinskienė, o 50-mečio proga – buvusi ilgametė paplūdimio tinklinio žaidėja, Lietuvos čempionė, o dabar trenerė Jolita Kontvainienė.

Su M.Griškoniū kalbėjosi T.Auguzevičius ir G.Saročka

Buvo galima pabendrauti su japonais

SKATINO DISKUSIJŲ KULTŪRĄ

RUGSĖJO 6–7 D. BIRŠTONO CENTRE, VYTAUTO PARKE, VYKUSIAME DISKUSIJŲ FESTIVALyje „BŪTENT!“ Į SAVO ERDVĖ – PALAPINĖ, VEIKLAS VAIKŲ ZONOJE IR DISKUSIJAS ANT PAGRINDINIŲ SCENŲ – KVIETĖ LIETUVOS TAUTINIS OLIMPINIS KOMITETAS.

Pagrindinė LTOK erdvėje gvildenta tema – kelias į Tokiją, kuriame kitų metų vasarą vyks olimpinės žaidynės. LTOK atstovų tikslas – visus užsukusius į palapinę ar vaikų zoną supažindinti su artėjančiais olimpiniais metais. Ten buvo galima pabendrauti ir su japonais.

„Kuriančios Lietuvos“ erdvėje apie (ne)sportuojančių vaikų, tėvų, trenerių ir visuomenės santykį diskutavo Lietuvos olimpinės rinktinės vyr. gydytojas Dalius Barkauskas, buvęs Lietuvos futbolo rinktinės žaidėjas Deividas Česnauskis, trijų sportuojančių vaikų mama Vaida Griškaitė-Česnauskienė ir Sostinės krepšinio mokyklos direktorius Justas Jankauskas. Diskusijos tema – „Tavo vaikas Sabonis, Boltas, Meilutytė? Nesvaikit!“

„Tvarios Lietuvos“ erdvėje su olimpiečiu irkluoju Mindaugu Griškoniū kalbėjosi Timūras Augucevičius ir Gedas Saročka. Pokalbio tema – „50 olimpie-

čio Mindaugo Griškoniū atspalvių“. Vyrų trio aptarė nematomą profesionalaus sportininko gyvenimo pusę – treniruotes, šeimą, verslą, pakilimus ir nuopusius.

Vaikų zonoje laukė Lietuvos mažųjų žaidynių sportinės užduotys visai šeimai ir projekto „Svajonių komandos“ jaunųjų lyderių interaktyvūs edukaciniai užsiėmimai.

Jau trečią kartą vykęs diskusijų festivalis „Būtent!“ yra atviras, nepolitinis, nemokamas renginys, kurio tikslas – skatinti šalyje diskusijų ir įsiklausymo kultūrą, toleranciją skirtingiems požiūriams, pilietinį įsitraukimą ir gerinti priimamų visuomenei svarbių sprendimų kokybę. Žodis „Būtent!“ atspindi tą diskusijos momentą, kai jos dalyviai, pateikę savus argumentus, pasiekia abipusį sutarimą ir supratimą.

Vaikų zonoje

GYDYMO PASLAPTYS GAMTOS APSUPTYJE

VISAIS LAIKAIS ŽMOGŲ VEIKĖ IR TEBEVEIKIA KLIMATAS, METŲ LAIKAI, SAULĖ, MĖNULIS, ŽEMĖ, TODĖL NORINT UŽTIKRINTI GERĄ SAVIJAUTĄ BŪTINA ATRAŠTI NE TIK VIDINĘ KŪNO IR PROTO HARMONIJA, BĖT IR ATKURTI RYŠĮ SU GAMTA. VIENAS BŪDŲ, KAIP VISO TO PAŠIEKTI, – SANATORINIS GYDYMAS GAMTOS DIDYBE ALSUOJANČIOJE LIETUVOJE.

„Eglės“ sanatorijos nuotr.

„Eglės“ sanatorija, kurioje ir taikomas sanatorinis gydymas, įsikūrusi dviejuose Lietuvos kurortuose – Birštone ir Druskininkuose. Tai du balneologiniai kurortai, apgaubti plačių pušynų, užtikrinančių tyrą ir gaivų orą šiuose nedideliuose kurortuose.

Kas slypi už žodžių **sanatorinis gydymas**? Tai sveikatinimas, pagrįstas natūraliais ir performuotais veiksniais, paremtas senomis tradicijomis, integruotomis į šiuolaikinę mediciną, siekiant užtikrinti arba susigrąžinti gerą savijautą, padėti išvengti sveikatos problemų. „Eglės“ sanatorijoje Lietuvoje skiriami trys pagrindiniai sanatorinio gydymo aspektai.

Klimatoterapija – tai įvairių klimato veiksnių ir vietovės ypatumų naudojimas gydymui, kurio tikslas – atkurti biologinius organizmo ryšius su išorine aplinka (saule, oro temperatūra, drėgme, vėju).

Balneoterapija – gydymas mineraliniu vandeniu, kuris dėl savo ypatingos cheminės sudėties ir specifinių fizinių savybių teigiamai veikia sutrikusias organizmo funkcijas. Mineraliniu vandeniu galima gydytis dvejopai – jį geriant arba maudantis mineralinio vandens voniose. Geriamas tam tikromis indikacijomis mi-

neralinis vanduo gydo arba padeda gydyti įvairius negalavimus – gelbsti sergant virškinimo sistemos, inkstų ir endokrininėmis ligomis. O mineralinio vandens vonios paprastai būna papildytos oro burbuliukais, angliarūgšte, eteriniais aliejais ir kitais natūraliais gamtiniais veiksniais. „Eglės“ sanatorijoje atliekama daug įvairių gydomųjų procedūrų su mineraliniu vandeniu: inhaliacijos, gydymasis burnos ertmės masažas, gydymosis vonios ir kita. Pavyzdžiui, maudantis mineralinio vandens voniose gydymo kraujotakos, centrinės ir periferinės nervų sistemos, judamojo-atramos aparato pažeidimai, kvėpavimo sistemos, endokrininės ligos ir kt.

Peloidoterapija – gydymas gydomuoju purvu. Jis naudojamas vienas (įvyniojimai) arba sumaišytas su gydomuoju mineraliniu vandeniu (mineralinė purvo vonia) – taip vienu metu organizmą veikia net du gamtiniai gydomieji veiksniai. Gydomojo durpinio purvo nauda neabejojama, tačiau vieno paaiškinimo, kaip ir kodėl jis taip puikiai veikia, nėra. Manoma, kad purvo procedūros, veikdamos per odos receptorių, sukelia sudėtingas refleksines reakcijas, dėl kurių odoje atsipalaiduoja biologiskai aktyvios medžiagos ir pradeda

reaguoti visos organizmo sistemos. Durpinis purvas pasižymi unikalia sudėtimi, nes daugiau nei 50 proc. jo sudaro organinės medžiagos, o drėgmė gali siekti net iki 90 proc.!

Nepažinūs gamtos klodai glūdi giliai žemės gelmėse ir dovanoja mums savo gydomąsias galias. Daugelis nesusimąsto apie tai, kokią naudą teikia natūralūs gydomieji veiksniai. Žmogų gydo ir nuostabūs gamtos vaizdai, ir gamtos aromatai (joduotas pajūrio oras, laukų gėlių kvapai, grynas pušynų oras), ir pati gamta, švelnūs jos prisilietimai. Natūralus gydymasis mineralinis vanduo, trykštantis iš žemės gelmių, bei išskirtinės kokybės gydomasis durpinis purvas – tai „Eglės“ sanatorijos ir visos Lietuvos pasididžiavimas. Čia, „Eglės“ sanatorijoje, naudojami šimtmečius kurortą garsinę natūralūs veiksniai – mineralinis vanduo ir gydomasis purvas – derinami su moderniomis šiuolaikinėmis technologijomis, kineziterapija, psichoterapija, ergoterapija ir kita. Visa tai kartu ir yra „Eglės“ sanatorijos pagrindas, padedantis visapusiškai gydyti įvairius susirgimus, stiprinti organizmą, susigrąžinti arba palaikyti puikią savijautą.

Daugiau informacijos: sanatorija.lt

IŠKELIAVO JULIUS VYTAUTAS BRIEDIS

RUGSĖJO 22 D. MIRĖ LEGENDINIS LIETUVOS IRKLUOTOJAS, 1988 M. LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ATKŪRIMO INICIATYVINĖS GRUPĖS NARYS JULIUS VYTAUTAS BRIEDIS. JAM BUVO 79-ERI.

J.V.Briedis gimė 1940 m. rugpjūčio 27 d. Nausėdžiuose (Biržų apskr.). Baigė Vilniaus žemės ūkio mechanizacijos technikumą (1959), Kauno politechnikos instituto Vilniaus filialą (1968). Dirbo Vilniaus elektros tinkluose elektromontuotoju (1959–1960), Vilniaus elektros suvirinimo gamykloje inžinieriumi (1960–1962). Buvo Vilniaus lengvosios pramonės technikumų dėstytojas (1969–1976), dirbo Vilniaus „Dinamo“ irklavimo bazės direktoriumi (1976–1980), Lietuvos irklavimo rinktinės vyriausiuoju treneriu (1980–1990). Ėjo Kūno kultūros ir sporto departamento Sporto skyriaus viršininko pareigas (1990–1992), buvo Lietuvos sporto federacijų direktorato direktoriaus pavaduotojas (1992–1993), Lietuvos sporto federacijų sąjungos generalinis sekretorius (1993–1997), Lietuvos olimpinio sporto centro direktoriaus pavaduotojas (1997–2002 ir 2004–2008).

J.V.Briedis pradėjo irkluoti 1955 m. Per savo sportinę karjerą dvylika kartų tapo Lietuvos irklavimo čempionu: dvivietė kanoja (1957), aštuonvietė (1960, 1961, 1964, 1970, 1972), dvivietė su vairininku (1966, 1967), keturvietė be vairininko (1969, 1972, 1973) ir keturvietė su vairininku (1969). Šešis kartus triumfavo SSRS irklavimo čempionate: aštuonvietė (1961–1964), keturvietė be vairininko (1965) ir su vairininku (1970). Irkluodamas dvivietę su vairininku laimėjo du SSRS čempionatų sidabro medalius (1966, 1967) ir bronzą (1970). SSRS tautų spartakiadoje irkludamas aštuonvietę užėmė pirmą vietą (1963), dvivietę su vairininku – antrą (1967) ir trečią (1971) vietą. Dukart (1963, 1964) Europos vicečempionas (su aštuonvietė). Pasaulio aštuonvietės irklavimo vicečempionas (1962). 1964 m. Tokijo olimpinė žaidynių aštuonviečių irklavimo varžybose užėmė penktą vietą, o po ketverių metų Meksiko žaidynėse laimėjo bronzos medalį. Tarptautinės klasės sporto meistras (1965).

Alfredo Piazzi'o ir LTOK nuotr.

J.V.Briedžio vadovaujama Lietuvos irklavimo rinktinė 1980–1988 m. tapo SSRS čempionatų prizininke, 1983 m. SSRS tautų spartakiados irklavimo varžybų laimėtoja.

J.V.Briedis buvo 1988 m. Lietuvos sąjūdžio steigiamojo suvažiavimo delegatas. Lietuvos tautinio olimpinio komiteto atkūrimo iniciatyvinės grupės narys. LTOK generalinės asamblėjos, LTOK vykdomojo komiteto narys (1988–2000), LTOK VK išdininkas (1992–2000).

Apdovanotas LTOK garbės ženklu (2000), Kūno kultūros ir sporto departamento medaliu „Už nuopelnus Lietuvos sportui“ (2000), Sausio 13-osios atminimo medaliu (2005), Olimpine žvaigžde (2005), Sporto garbės komandoro ženklu (2010), Olimpiniams žiedais (2015).

Sukaupta turtinga patirtimi J.V.Briedis noriai dalijosi su jaunimu, jis miečiai bendraudavo su žurnalistais. Ne kartą jo įdomius prisiminimus spausdino ir „Olimpinė panorama“.

Štai keletas jo minčių apie Sąjūdžio ir LTOK atkūrimo laikus:

„Mintis atkurti nacionalinį olimpinį komitetą gimė ne per dieną. Ir ne iš karto ji buvo taip konkrečiai suformuluota. Lietuvos sporto organizacijos visada buvo aktyvios, o sportininkai, atstovaudami SSRS rinktinėms, neretai pasvajodavo, kad būtų gerai dalyvauti varžybose su savo, lietuviška, simbolika. Galbūt nuo tokių svajonių

viskas ir prasidėjo? Mintis turėti savo simboliką visą laiką kirbėjo.“

„Aš irgi galvojau, kad išeiti iš SSRS olimpinio komiteto bus labai sunku – juk SSRS tokia stipri, didžiulė. Bet pamėginti norėjosi. Taip prasidėjo susiejimai, diskusijos. Spauldoje ir už uždarytų durų. Ir aš rašiau straipsnius į tuometį „Sporto“ laikraštį... Galiausiai atkuriamojo suvažiavimo 1988 m. gruodžio 11-osios išvakarėse buvo pasiūlyta atkurti ne komitetą, o Lietuvos olimpinę lygą. Bet visi *dūšioje* žinojome – jei kalti, tai kalti. Ir suvažiavimas „kalė“ – buvo atkurtas Lietuvos tautinis olimpinis komitetas.“

„Džiaugiuosi, kad man teko laimėti gyventi tokiu metu. Buvo daugybė žmonių, užsidedusių nacionalinio olimpinio komiteto idėja.“

J.V.Briedis aktyviai dalyvavo ne tik atkuriant LTOK, bet ir Sąjūdžio veikloje – jis buvo žaliaraiščių būrio vadas. Į būrį, skirtą tvarkai palaikyti, Lietuvos irklavimo rinktinės vyr. treneris kvietėsi sportininkus, kurie į šią veiklą įsitraukė noriai.

„Buvome parlamente ir skelbiant Nepriklausomybę, stovėjome visur prie praėjimų. Nors, kai pagalvoji, jei kas būtų ėjęs su automatais, mes nieko nebūtume galėję padaryti – vyrai buvo „ginkluoti“ tik žaliais simboliškais raiščiais...“

Amžino atilsio olimpietis atgulė sostinės Liepynės kapinėse.

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

impuls
SPORTO
AKADEMIJA

**Dideli pasiekimai
prasideda nuo mažų**

**Daugiau informacijos
IMPULS.LT**